

AVE MARIA

AVE MARIA

published monthly by

The Slovene

Franciscan Fathers,

LEMONT, ILLINOIS

in the interest of the
Slovene Franciscan Com-
missariat of the Holy
Cross.

□

Subscription Price:
\$2.50 per annum

Naročnina:
\$2.50 letno.
Izven U. S. A. \$3.00

□

Management —

Upravništvo

AVE MARIA

P. O. Box 603,

Lemont, Ill.

Telephone: Lemont 494

□

Printed by
SERVICE PRINTERS
Lemont, Ill.

Entered as second-class
matter August 20, 1925,
at the post office at Le-
mont, Illinois, under the
act of March 3, 1879.
Acceptance of mailing at
special rate of postage
provided for in Section
1103, Act of October 3,
1917, authorized on Au-
gust 29, 1925.

Naročite se na

"AVE MARIA"

ki je glasnik katoliškega življenja slovenskim
izseljencem v Ameriki in porok
zvestobe katoliški Cerkvi.

Več svetih maš

se daruje za naročnike našega lista. Najbolj stalna
je pa sv. maša, ki se daruje vsako prvo nedeljo
v mesecu v naši samostanski cerkvi pri
Mariji Pomagaj v Lemontu.

Vsak naročnik

NAŠEGA LISTA JE PODPORNİK VELIKE MISLI
MISIJONSTVA JEZUSOVEGA. ZAKAJ? DOLAR-
JI KI SI JIH NAMENIL ZA NAROČNINO NAŠE-
GO LISTA, NISO VRZENI V KOT. KAMENČKI
SO ZA ZGRADBO KRISTUSOVEGA DUHOVNI-
ŠTVA. ZATO JE BILA AVE MARIJA USTA-
NOVLJENA, DA BI V GMOTNEM OZIRU PODPI-
RALA DIJAKE, KANDIDATE ZA DUHOVNIŠKI
STAN. TVOJA NAROČNINA JE SEME, KI NAJ
NEKOČ OBRODI SAD V VINOGRADU GOSPO-
DOVEM. KOLIKO JE DIJAKOV, KI BI RAI
ŠTUDIRALI, PA IMAJO SREDSTEV. SAMO-
STAN V LEMONTU JE TUDI ŠOLA IN VZGOJE-
VALIŠČE IDEJALNIM FANTOM, KI SO SI ZAŽE-
LELI SLUŽBE ALTARJA. SEDAJ RAZUMES.
NAŠ LIST UTIRA POT TEM ŠTUDENTOM.

AVE MARIA

Julijska štev. 1940—

—Letnik XXXII.

BOŽJI HRAM

LUČ IN SVETLOBA

Luč je vir življenja.
Tema pa je smrt.
Za telo in dušo.
Za srce in duha.

Bolnik hrepeni po zori, medli od želja po jutranjem svitu.

Bolno človeštvo izteza proseče roke in upira v brezbrežnost vprašujoče oči. Hotelo bi vedeti odgovor na zadnja vprašanja o svetu in življenju, pa vse naokoli molči gluha tema. In v onemogli zdvojenosti klecajo kolena, glava klopi, ustnice šepetajo: Ne vemo in ne bomo vedeli.

Morda se kje zaiskri, morda blisk preseka noč, a to nam ni dovolj. Drobnost človeško srce bi rado imelo vse — morda prav zato, ker je tako drobno.

“Več luči! Več luči!”

Tudi blede ponočna svetloba nas ne zadovolji. Nočemo svetlobe, ki preseva skozi megle in oblake, mi hočemo:

“Solnca! solnca!”

Naše cerkve morajo biti obrnjene proti vzhodu. Kajti:

Z vzhoda luč.

Z vzhoda luč blagovesti in odrešenja.

In še zato, da leži cerkev v smeri solnčnega teka, tako da kroži solnce podolž nad njo od jutra do večera.

Vse solnce nad cerkvijo.

Spremenimo dve mali začetnici v veliki:

Vse Solnce nad Cerkvijo. Samo ona, Kristusova Cerkev, nam hrani čisto resnico brez

primesi kakršnekoli zmote. Kajti od Njega izvira in v njej živi On, ki pravi sam o sebi:

Jaz sem Resnica.

Zato v cerkvah našigamo luči, da razpršimo temo pred očmi, da razpršimo temo v srcu. Vedrina in jasnost, veselje in sladka zavest:

“Obiskal nas je Vzhajajoči z višave, da razsvetli te, ki sede v temi in smrtni senci.”

VEČNA LUČ

Pred tabernakljem, kjer se hrani presveto Rešnje Telo, mora goreti večna luč.

Droben je ta plamenček in rahel, neslišno brli in plapola, toda ukazujoč je njegov glas ko glas v gorečem grmu:

Sezuj svoje čevlje, kajti prostor na katerem stojiš, je svet!

In še več pove ta drobna lučka:

Ne ostajaj v daljavi, približaj se! Kajti razdalje med Bogom in človekom so padle, odkar je Jezus Kristus Bog in človek obenem.

Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil!

Moje veselje je bivati s človeškimi otroki!

Upogni se, koleno, razširite se, roke, srce, završni, duša, pa splavaj k Njemu, ki je Bog med nami!

Večna lučka je v cerkvi radi Jezusa,

večna lučka je v cerkvi radi nas!

Vse nam pove molitev, ki jo opravlja sveta Cerkev na velikonočno soboto pri blagoslovitvi ognja:

Gospod Bog, vsemogočni Oče, neizčrpna luč in stvarnik vse svetlobe, ti, ki si razsvetlil ves svet, blagoslovi to luč . . .

Naj nas vname ista luč in razplamti žar tvojega veličanstva. In kakor si razsvetlil Mozesa na poti iz Egipta, tako razsvetli naše srce

in naše čute, da bomo smeli priti k življenju in večni luči.

Po Kristusu, Gospodu našem.

* * *

Svečo so nam nažgali ob krstu, da bi se vse naše življenje povživalo v božjo čast kakor sveča, kakor olje v večni luči pred tabernakljem. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vi-

Naj takrat pristopi On, ki ga večna luč predstavlja, nas prime za roko in odvede v večno slavo:

Pridi, zvesti in dobri hlapec! Stopi v veselje svojega Gospoda!

* * *

Večna lučka gori iz oljčnega olja, ki je podoba blagoslova, milosti in moči.

Most Rev. Samuel Alfonz Stritch D. D., nadškof čikaški.
posvečevavce novega samostana

dijo vaša dobra dela in poveljujejo Očeta, ki je v nebesih, pravi Gospod.

Saj smo bratje in sestre Kristusu, ki je luč v razsvetljenje narodov.

Svečo nam bodo nažgali na smrtni postelji, da nas bo spremljala v večnost in nagibala navzoče k molitvi: Nakloni mu, Gospod, svetlobo večne slave! In večna luč mu sveti vekomaj!

Kralje, preroke in velikega duhovnika so mazilili z oljčnim oljem. In prihodnjega Odrešenika so slikale prerokbe kot božjega Maziljenca.

Gospod, daj nam svoj blagoslov, daj nam moči in svoje milosti, da ne ugasne v nas rahli plamenček božje ljubezni, ki ga netimo v svojem srcu, marveč se razgori v silen in neugasen

žar, kakršen plamti iz tabernaklja nam nasproti.

ŽRTVENIK NOVE ZAVEZE

Dolgo vrsto let so služile prvim kristjanom za kraj božje službe podzemeljske grobnice ali katakombe; za oltarje pa so jim bili grobovi mučencev.

Kdor žrtvuje življenje zame, ga najde — že tu na zemlji!

Na krvava trupla, na prebodena srca in zdrobljene ude je stopil živi Kristus; večno življenje je slavilo zmagoslavje nad smrtjo!

* * *

Kristus je nekoč s krvjo zapečatil delo odrešenja — mučenci svojo vero vanj.

Kristus je umiral v najstrašnejših mukah — mučenci tudi.

Njegova daritev je bila krvava — krvava daritev mučencev!

Veličastna podobnost v umiranju!

Veličastna podobnost pa tudi v poveljanju.

Kristus se nad grobovi v katakombah zno-va daruje nebeškemu Očetu — samo na nekrvav način; na nekrvav način se brez prenehanja

darujejo svojemu Bogu poveljani mučenci in svetniki v nebeški slavi.

Sodarovanje v krvi, sodarovanje v življenju.

Ail ni ta tesna zveza dokaz, da živi Cerkev s Kristusom eno življenje, da je z njim, kakor pravimo, eno skrivnostno telo?

Zato hoče Cerkev, da se v pričevanje te resnice tudi sedaj opravlja sv. maša le na takih oltarjih, v katerih je plošča z vzdanimi ostanki svetih mučencev.

* * *

In še ena misel o oltarju.

Kristus hoče na vsak način, da mu darujemo svoje življenje. Ne sicer zunanje, telesno življenje, marveč vsebolj notranje, duševno življenje, ki ga živimo "v zaklenjeni kamrici svojega srca".

Hoče, da mu darujemo svoje misli in čustva, svoje želje in nagnjenja, da mu darujemo zlasti svoje žrtve in odpovedi.

Hoče, da je naše srce neprestan oltar, na katerem naj goreča ljubezen dan za dnem povziva darove dobrih del, ki se naj kot vonjivo kadilo dvigajo pred prestol Najvišjega.

"Da bomo prijeten vonj Kristusov!"

Kratkomalo: Kristus hoče imeti od nas popolno ljubezen, ki mu je voljna dati vse, prav vse: tudi telesno življenje!

Samostan od strani. Na sliki vidiš nekaj smrečic, ki jih je dal nasaditi Very Rev. Šavs iz Minnesote. Vseh skupaj je 34, ki bodo čez leta najlepši okras samostanu.

VATOMIKA

ZADNJI POGLAVAR DELAVAROV

Leto za letom je Vatomiku minevalo v strumnem delu in resnem stremljenju. Preživel je ves čas v Marieti, niti čez počitnice ni smel domov v Skalne gore. Kmalu se je naučil angleško govoriti in pisati, kakor da je angleščina njegov materni jezik; celo pesmi je skladal v angleščini. Bistra glava in lepa darovitost sta mu pripomogli, da je postal najboljši učenec v razredu. Plaha neokretnost sina narave se je umeknila plemenitemu, gibko vljudnemu občevanju. Postal je, kar se tiče zunanjega vedenja, izobrazbe in ved, popoln "bleduh". Pa tudi kar se tiče imena! Na željo vzgojiteljev si je namreč privzel materino družinsko ime in mu pridejal svoje krstno ime — Jakob. Tako ga imajo imeniki zavoda zapisanega za Džemsa Bušarda (James Bouchard). Sam se je pisal posihmal vselej s tem imenom. Samo pred materjo, rojaki in nekaterimi najboljšimi prijatelji se je imenoval Vatomika.

Ko je star osemnajst let končal šole, je v imenu razreda pri veliki sklepni slovesnosti govoril poslovilno besedo. Številni gostje so občudovali zalega študenta, ki je v sijajni angleščini govoril tako spretno in brez strahu. Pri vsem tem je bilo nekaj svojskega v vsej njegovi naravi, kar so vsi čutili: temni obraz s tako bleščečimi se očmi, tisto ponosno, dostojanstveno obvladanje samega sebe, krasota prisposodob in predvsem ne-

navadno lep glas. Saj poroča nekdo, ki ga je slišal: "Njegov čisti, zvonki glas je polnil dvorano, kakor da zvone srebrni zvonovi."

Pač nihče ni slutil, kako hudo se ta mladenič prav ta čas v srcu bori za luč in pomoč. Morilo ga je vprašanje: Kakšen poklic naj si izbere? Ali naj se spet vrne nazaj v divjino za poglavarja Delavarom? Ali naj gre študirat naprej na visoke šole? Ali naj postane trgovec in kupec, ki se žene za dolarjem? Ali . . .? Sijal mu je sicer velik vzor v srcu, toda ni se upal stremeti za njim, kajti zdel se mu je prelep in previsok za ubogega indijanskega fantina: da bi namreč živel ves za Jezusa!

Ljubezen do Jezusa je pognala Vatomiku v duši globoke korenine. In ta ljubezen ga je slednjič peljala po pravi poti skozi zmedeno goščo, ko si mora človek voliti stan. Dosti je molil, se trdo pokoril in postal še bolj kot dozdej, ne da bi bil kaj kazal na zunaj, dokler mu naposled ni jasna luč razsvetlila srca in se razblinili vsi dvomi: zglasil se je, da bo študiral bogoslovje.

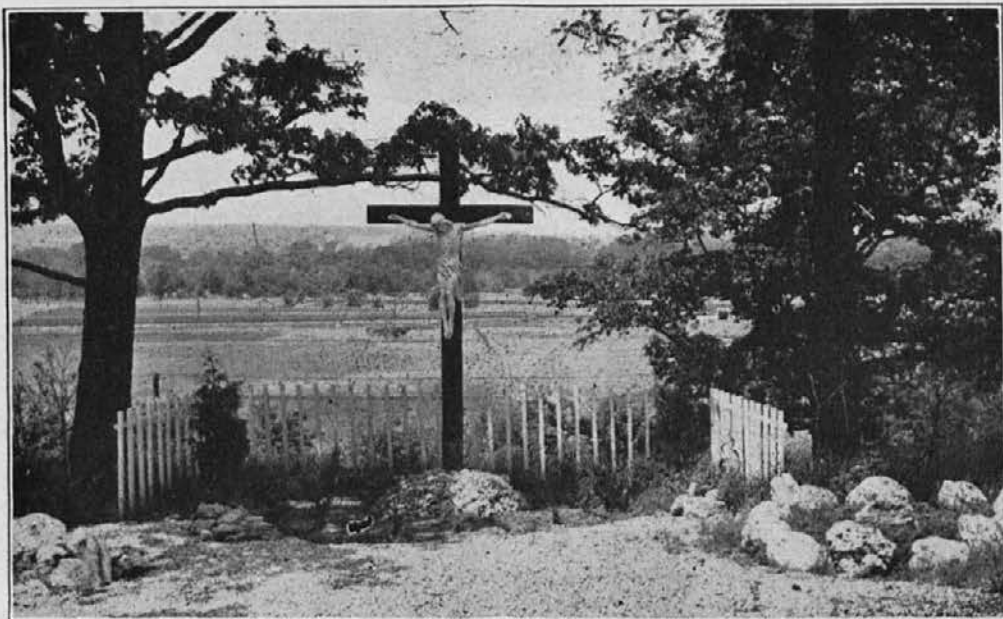
*

Vojskovanju in trpljenju pa še vedno ni bilo konec. Po čemer je fant hrepenel in stremel, tega ni našel: miru v poklicu. Pač se je učil z neugnano vnemo metodivstovskega bogoslovja, Kalvinovega nauka, toda vedno so se mu oglašali novi dvomi in nove težave. Njegov bistri razum je čutil po-

manjkljivost in zmote tega nauka, ki mora slednje srce napolniti z neznano tesnobo in negotovostjo.

Vzgojili so ga bili v zavodu metodistov, učili ga venomer, da je Kalvinov nauk pristno in resnično krščanstvo. Zdaj pa, ko je globlje pogledal v ta nauk, se je pred njim zgrozilo vse njegovo bistvo. Kaj, če je to samo skušnjava? Sklenil je, prositi Boga, naj mu pomaga in ga razsvetli. Znova se

za njegove prošnje. Tedne in mesece je Vatomika še naprej molil in se pokoril, a zastonj! Namesto zaželjenega miru se mu je vselila v dušo tema, dokler ni slednjič videl, da ni nobenega izhoda več radi same preobilice dvomov. Kakor vabljava skušnjava je prihajala v teh dneh pogosto k njemu misel, da bi pustil šole in se vrnil domov ter tako ušel tem bojem. Kaj bi ne mogel kot poglavar Delavarov živeti svobodno in

Ta križ je bil postavljen ob vhodu na romarski griček po društvu prekmurskih Slovencev, ki so včlanjeni v društvo "Sv. Križ" v Chicago, Illinois.

Prekmurski Slovenci so bili prvi med slovenskimi božjepotniki v domovini, tudi pri nas so se hoteli postaviti kot taki.

je začel pokoriti in postiti ter premolil po cele ure. S kako tesnim srcem se je mladi bogoslovec boril v molitvi z nebom, naj ga reši dušnih muk! Tenkočutna narava mu je dvakratno in trikratno občutila sleherno težavo. Kako grozna mu je bila misel, da morda zameta nauk, ki je razodetje Jezusovo. In vendar se je ves njegov razum upiral temu nauku.

To pot je bilo videti, da je nebo gluho

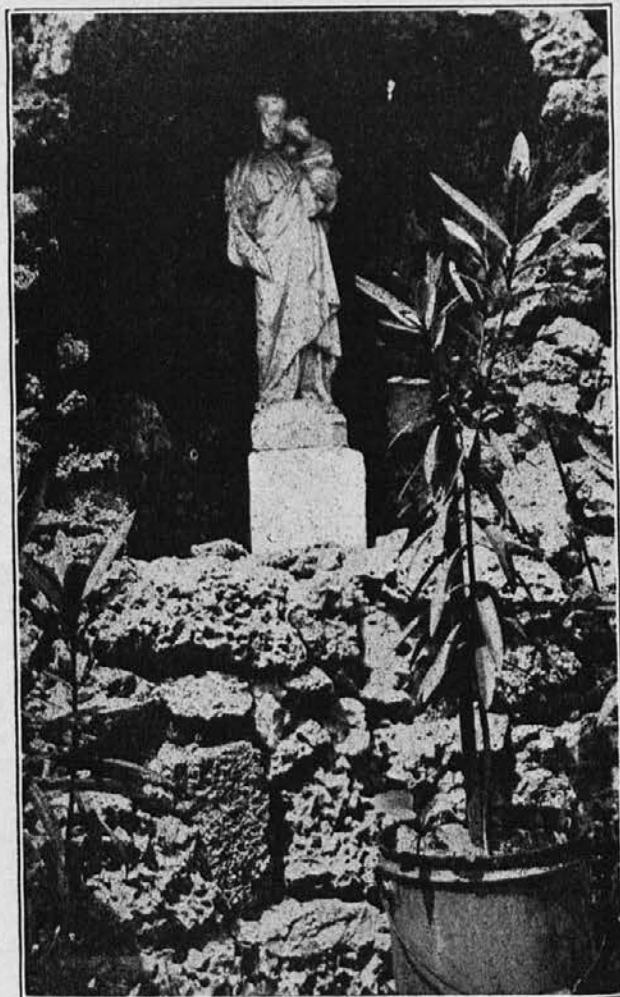
brez skrbi? Čemu le se trapiti s svetim pis-mom in bogoslovskimi učnimi knjigami, če mu pa prinašajo samo bol in nesrečo? Toda Vatomika ni hotel prenehati moliti, dokler ga ni Bog uslišal.

V tem času boj je dobil povabilo, naj pride za nekaj tednov v Sen Lui, da bo pomagal ondi v metodistovski cerkvi pridigati. Šel je, pokoren klicu predstojnikov, da si mu je bilo tiste čase vse drugo bolj pri

srcu, kakor oznanjati nauk, ki je njemu samemu prizadeval toliko muk.

Toda tu v Sen Luizu je čakal mladega prijatelja Zveličar z neizrečeno srečo prave vere! Hrabri bojevnik naj prejme za dobro voljo plačilo, o kakršnem bi si ne bil nikdar drznil niti sanjati.

Džems Bušar, mladi metodistovski pridigar, se je šel neko popoldne sprehajat po Grand Avenueji, da si zunaj pod milim nebom ohladi trudno glavo in razbolelo srce. Naključje je nanese, da je prišel mimo cerkve, kjer so se pred vrati rinili dečki in deklice k otroški pridigi. Ob tem pogledu bogoslovec osupne in radovednost ga prevzame. Sam gre za malimi in stopi v cerkev. Klopri so vse polne otrok. Na prižnici stoji starejši duhovnik — bil je jezuitski pater Damen — ki se pravkar pripravlja, da bi

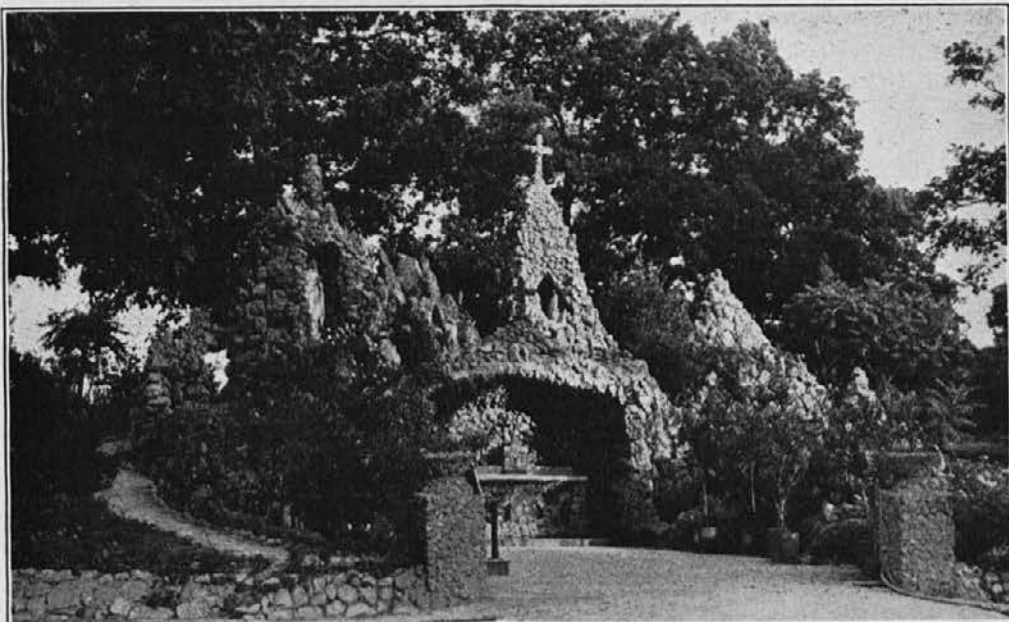

V spomin dobrotnikom prva slika: Soha sv. Jožefa v naši drevesnici. — druga slika: altar sv. Jožefa v cerkvi. —

začel s krščanskim naukom. Odpre katekizem in bere tele besede: "Bog hoče, da bi prišli vsi ljudje do spoznanja resnice in se zveličali." Nato se obrne k poslušavcem: "Dragi otroci!"

Vatomiku je bilo, kakor da je treščilo vanj. Poslušal je preproste besede duhovnikove in ob vsakem patrovem izreku se mu je zdelo, da mu valovi kar celo morje luči v dušo. Govornik je obravnaval prav tiste resnice, v katerih se je Calvin motil. Za otroke je bil ta govor lahka in preprosta razlaga katoliške vere, za Vatomika pa rešitev vseh njegovih dvomov! Ko je pater skončal, je zdrsnil protestantski bogoslovec ob zadnji klopri na kolena, si skrnil glavo v

Najlepša zanimivost na romarskem gričku je gotovo grota Lurške Matere božje. Lepo umetniško delo, ki so ga izvršili naši dijaki sami. Največ zaslug za to groto si je pridobil Fr. Pij Petrič, sedanji župnik v New Yorku. Kamenje za to groto je bilo vse na naši zemlji nakopano. Omenjeni pater je postavil lep altar, kjer povečini imamo vse romarske slovesnosti.

dlani in molil zahvalno pesem s srcem polnim sreče in blažene radosti.

Drugi dan je šel Vatomika v jezuitski samostan in prosil, ali bi mogel govoriti z duhovnom, ki je imel včeraj pridigo za otroke. Pater je prišel in na Vatomikovo prošnjo natančneje pojasnil mlademu metodistovskemu pridigarju katoliški nauk. Poslej je Vatomika redno obiskoval patra in mu zastavljal vprašanja zastran vseh svojih težav. In polagoma je spoznal, da samo katoliška Cerkev uči pravo vero, ki jo je označeval Jezus. Pač mu je bilo težko, pretrgati vse vezi, ki so ga vezale na dosedanjo versko ločino, ki jo je vendar tako vzljubil in v kateri je prvič slišal o Jezusu. Toda brž ko je spoznal resnico, ni mogel več kdo ve kaj odkladati in odlašati: nič več se ni vrnil v Marieto, temveč je ostal v Sen Luizu, da bi se lahko temeljito poučil o pravi veri.

Katoliško češčenje Matere božje ga je vsega osrečilo in napolnilo z veseljem. V neko pismo je zapisal: "Ako bi bil prej slišal o tej nebeški Materi, ako bi me bil kdo naučil častiti jo, kako srečna bi bila moja mladost, koliko bridkosti bi mi bilo prihranjenih!"

*

Poleti leta 1844 je bil prišel Vatomika v Sen Lui. Prosinca naslednjega leta se je s prisego odpovedal kalvinski veri v jezuitski cerkvi, prestopil v katoliško Cerkev in prejel prvo sveto obhajilo. Mir in blažena radost sta mu zavladata v srcu. Črni, hudourni oblaki notranjih bojov so se razpršili, jasno sonce katoliške vere mu je veselo obhajilo vso notranjost. Zdaj je bil dvakrat odločen, da se popolnoma posveti Zveličarju!

Pisal je "veliki črni suknji", slovečemu

indijanskemu misijonarju patru De Smetu D. J., prelepo pismo, v katerem mu pripoveduje, kako je srečen, in ga hkrati prosi, naj bi tudi njegovim bratom Delavarom ponesel blagovest prave vere. Misijonar je odgovoril in obljubil, da bo uslišal Vatomikovo prošnjo; toda preteklo bo še celo leto, preden bo mogel v njihove kraje. P. De Smet in Vatomika sta si ostala pristrčna prijatelja. Pogosto sta se videla in si dopisovala, dokler ni "velika črna suknja" umrl.

*

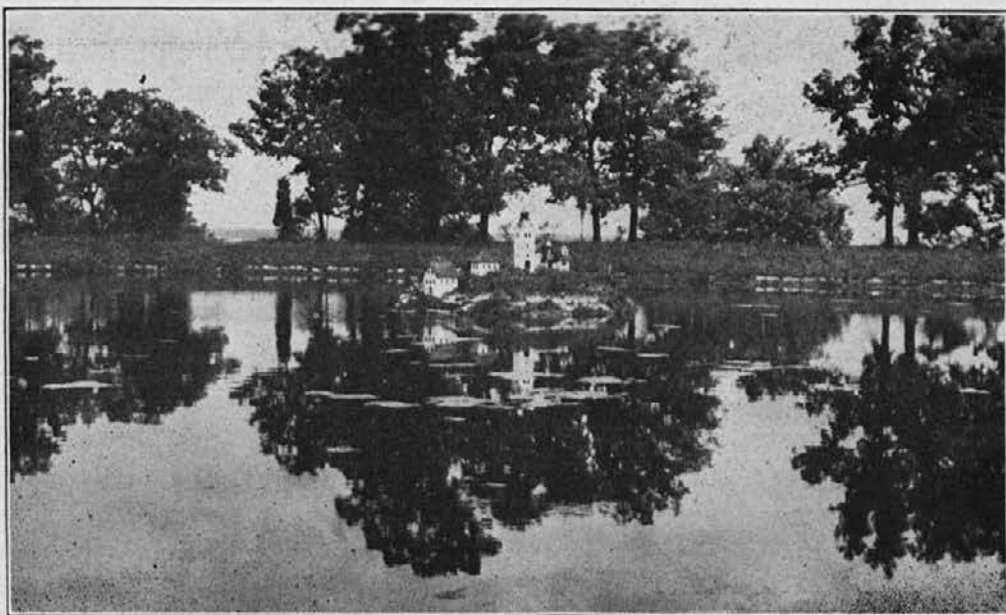
Poletje je Vatomika prvič po dolgi ločitvi preživel v domovini. Majhen fantek je bil še, ko je odšel zdoma, zdaj se je kot mlad mož vrnil v vigvame Delavarov. Mati, Bela gazela, ga je objela s tisočero radostjo. Kako zelo je neprestano hrepenela po svojem ljubljencu!

Spet je hodil cele mesece oblečen po indijansko, streljal s puščico in lokom ter jezdari s tovariši iz otroških let na lov nad bivole. Življenje v naravi mu je okrepilo

in zjeklenilo zrahljane telesne moči. Po treh mesecih je bil žilav in krepak kakor kak drug rdečkožec, ki ni nikdar posedal po belih šolah.

Preden mu je potekel čas bivanja v Skalnih gorah, je sporočil Vatomika Delavarom, da jim bo poslal "črno sukno", duhovnika Velikega duha, ki jim bo oznanjal pravo vero. Naj ga s častjo prejmejo in poslušajo, kar jim bo govoril. Rdečkožci so mu radi pritrdili in se pokazali voljne, sprejeti pravo vero Velikega duha.

Tako je Vatomika končno znova rekel z Bogom materi in svojim rojakom. Bojevniki so ga spremili še lep kos poti v prerijo. Tam so se ganjeni poslovili od njega. Mladi poglavar je resno in molče stisnil slednjemu svojih ljudi roko; nato je sunkoma zakrenil konja in oddivjal na ves splav. Začudeno so zrlí Delavari za njim, dokler jim ni utonil za obzorjem. Zdelo se jim je, kakor da ga je potegnil daljni cilj z mogočno silo nase . . .

Jezerce z otokom Bledom v miniaturi. Za ta otoček, ki ga je zgradil brat Antonin v družbi rojakov Jelenčiča in Čagrana, je prispevala Slovenska Ženska Zveza v Ameriki svoto 50 dolarjev. Hvala jim.

Tri tedne kesneje je prišel mlad mož, ki mu je bilo ime Džems Bušar, za novince k jezuitom v Florisan (Florissant) v deželi Misuriju. Novici so si pripovedovali, da je bil kalvinski bogoslovec, nekateri so hoteli celo vedeti, da je Indijanec! Ko so ga slednjič sami vprašali, jim je potrdil oboje, čemur so se nemalo začudili. Potem jim je pa pristavil smehljaje se, da je Kalvinove učne knjige in tomahavk pustil pred vrati noviciata.

Očetovskemu prijatelju De Smetu je Vatomika pisal tiste dni, kmalu potem, ko je bil stopil v noviciat:

“Po dolgem boju in mnogoterih trudih sem slednjič žrtvoval vse, kar mi je bilo ljubelega in dragega, da bi bil ves last svojega Gospoda Jezusa. Edino to želim in za to molim sleherni dan, da bi živel in umrl, kakor se spodobi za plemenitega, gorečega jezuita. Naj me Bog po predstojnikih pošlje, kamor hoče! Ljubi pater, prosim Vas, molite prav pogosto za svojega vdanega sobrata Vatomika.”

Ko je s sveto vnemo in obilno molitvijo prestal noviciat, je naredil redovno zaobljubo in se za večno v uboštvu, čistosti in pokorščini posvetil Zveličarju. Predstojniki so ga potem poslali v jezuitski samostan v Sen Lui, kjer je bil štiri leta prefekt in učitelj; v tem času se je tudi učil bogoslovja. Bila so leta trdega dela, saj je moral hkrati poučevati in se sam učiti. Dečki v zavodu so bili vsi navdušeni za svojega mladega profesorja in prefekta. Imel je navado, da se je vsak dan igral z njimi, kakor je šega po ameriških zavodih. In najsi je skrival, kako čudovito je ročen, je vendar sempatja nehote pokazal, kako izredno spreten je v športu in igri, da so mladi gledavci kar vriskali od veselja in navdušenja. Kaj pa je bilo šele zvečer, kadar je v tihi, mračni sobani pripovedoval o Indijancih! Tako živo in mi-kavno ni znal pripovedovati nihče.

V šoli je bil mladi učitelj prijatelj in vodnik svojim dečkom. Znal jim je vcepiti veselje do marljivosti in dela. Brez vsake čemernosti in pikrosti, samo s svojo močno osebnostjo je držal na vajetih uro za uro najbolj divje nagajivce, da so napeto delovali. Zastran njegove dostojanstvenosti in tovarštva s slehernim učencem so ga dečki čimdalje bolj spoštovali in čislali.

Ponoči pa, ko so se bili fantički vrnili domov k staršem, je trudni učitelj po cele ure presedel v svoji izbici in študiral bogoslovje. Ponižna molitev je spremljala njegovo učenje. Bila so lepa, blagoslovljena leta priprave na njegov zadnji veliki cilj: mašništvo.

V teh časih se je tudi Vatomiku izpolnila vroča želja: Delavari so z veseljem sprejeli misijonarja jezuita, ki jim je prinesel pravo vero. Vneto so sprejeli nauk in v kratkem je postal ves rod katoliški. Od veselja solzna je prejela Bela gazela prvič sveto obhajilo. Saj so jo, ko je bila še majhno dete, krstili in vzgojili v katoliški veri. Zdaj se je povrnila po tolikih letih nazaj, da je začela živeti po veri, ki ji je tako dolgo nezavedno dremala v srcu.

*

Leta 1856 je prejel Vatomika mašniško posvečenje iz rok senluiskega nadškofa. K veliki slovesnosti je prišla iz daljne domovine mati z odposlanstvom Delavarov. Vrli rdečeokožci so se morali kaj močno premagovati, da so skrili, kako so ganjeni ob pogledu na svojega mladega, ljubljenelega poglavarja, ki prvič kot črnosuknjež daruje veliko molitev, sveto mašo. Kakšne lepe ure je preživel novomašnik v družbi matere in rodovnih bratov! Delavari so prejeli iz njegovih rok sveto obhajilo in novomašniški blagoslov. Ko jim je Vatomika položil roke na glavo, da jih blagoslovi, tedaj je te preproste otroke narave zapustila vsa navajena samoobvlada: svetle solze so se jim

Na romarskem gričku smo v letošnjem letu napravili posebno indijansko stezo, ki jo bomo imenovali "Baragovo sled", v spomin našemu največjemu rojaku v Ameriki v preteklem stoletju, indijanskemu misijonarju škofu marketskemu, Frideriku Baraga. Ob stezi se vije na obeh straneh gozdčiek, v katerem smo postavili posebne hišice. Z Baragovim imenom je tudi ime slovenskih frančiškanov v tesni zvezi. Baraga je bil najboljši prijatelj sinovom sv. Frančiška in frančiškani so bili tisti, ki so njegovo delo podpirali v domovini, ko so bili premnogi drugi njegovi nasprotniki. Slovenski frančiškani v Ameriki so pričeli akcijo za njegovo kanonizacijo, največ je o njem zapisal Fr. Hugo Bren, Baragovo Zvezo je ustanovil Fr. Bernard Ambrožič.

Ta sličica kaže Baragovo rojstno hišico v miniaturi na naši "Baragovi sledi".

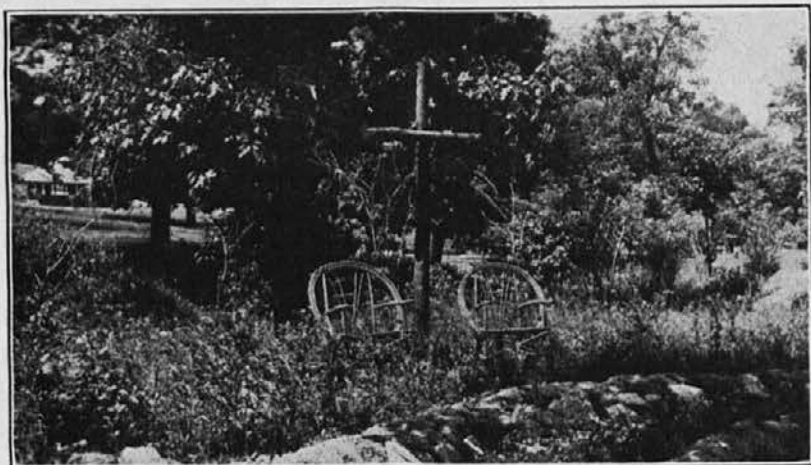
ulile po licih in ihteč so poljubljali novomašniku roko. Takrat so se zadnjič videli Delavari s svojim poglavarjem!

*

Kmalu po mašniškem posvečenju so predstojniki poslali patra Bušarda v Cincinnati v zavod svetega Ksaverja za profesorja angleščine in upravitelja zavoda. Čeprav ga je vlekle srce v dušno pastirstvo, je bil vendar veselo in velikodušno pokoren pozivu. Šola se je pod njegovo upravo visoko povzpela.

Tu v Cincinnatiju je zagrnila Vatomi-ka najgrenkejša bol, kar jih je sploh doži-

vel: nenadoma je dobil sporočilo, da so popolnoma uničili ves njegov rod! Oddelek ameriških vojakov je bil brez kakega vzroka iznenada navalil na nič hudega sluteče Delavare, da bi jih pregnal z njihovega ozemlja, ki je bilo njihovo po pravici in svetem dogovoru. Veliko bojevnikov so zahrbtno pomorili, preden so se jim mogli postaviti v bran. Ostali so morali popustiti vse, kar so imeli, in bežati v gozdove. Vojaki so jih zasledovali. Dneve in dneve so lovili Delavare, dokler jih niso razkropili na vse strani, da so podlegli nekateri belim morivcem, nekateri pa drugim sovražnim

Križ v miniaturi (replika), ki ga je postavil Baraga ob La Cross River v spomin svoje čudežne rešitve iz smrtne nevarnosti, v Wisconsinu in Michiganu kjer je Baraga največ deloval.

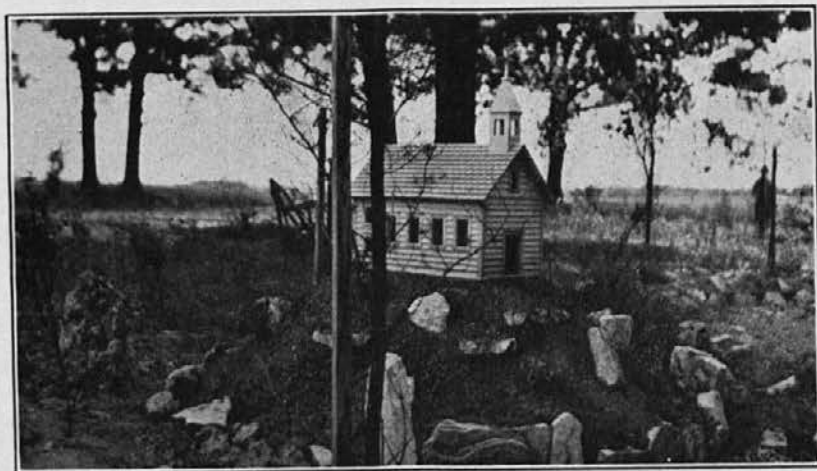
Indijancem. Komur se je končno le posrečilo, da se je rešil, je ostal zapuščen in osamljen sredi prostrane divjine. Opustošeni, požgani in izropani so ležali vigvami Delavarov v tihi dolini. Beli častniki pa so s krvoločnim veseljem opazovali svoje grozovito delo, ki so ga izvršili v imenu Združenih držav!

Bridkosti, ki jih je občutil Vatomika

ob tej strašni novici, so se mu vedno obnovile, kadarkoli je pozneje slišal o podobni usodi drugih indijanskih rodov.

Namesto da bi se bili, namreč belokožci, zavzeli za Indijance, so imeli navado, da so s svetohlinskimi pogodbami zazibali divjake v brezskrbnost, potem pa jih nenadoma napadli in iztrebili kakor mrčes.

Ni čuda, da se je zoper tako početje

Baragova cerkva v L'Ansu, Mich. v miniaturi, ki jo je Baraga sam z svojimi rokami postavil; teh cerkvic je še potem več postavil na svojih misijonskih potih.

Američanov dvignil vihar, ki je pognal ameriško državo v hudo zadrego. Iskra vstaje je zagorela v indijanskih rodovih in ko so se proti Američanom slednjič vzdignile tudi številne divje skupine Siuksov, tedaj je gorelo in plamenelo vse Skalno gorovje od severa tja doli do Mehike, oboroženo za obupen boj z belimi krvniki. Na vseh koncih in krajih so Indijanci napadali vojaška krдела Američanov, vojake in vse belokožce

posekali, odklanjali sleherno mirovno pogajanje. Noben posredovavec se ni smel približati idečkožcem. Na tisoče belih je izkrvavelo pod tomahavki srditih divjakov.

V tej stiski in zadregi ni preostajalo ameriški vladi nič drugega, kakor da se je vdala in segla po zadnjem pripomočku, ki je bil protestantskim gospodom v Washingtonu kaj neprilichen: Sklenili so, da naprosijo slovitega katoliškega indijanskega misijonarja, "veliko črno suknjo", patra De Smeta, da posreduje. Državni tajnik za notranje zadeve mu je ponudil veliko nagrado, ako bi bil voljan. Pater je odklonil vsako nagrado, rekel pa je, da rad pomaga, ako more pripomoči dobri stvari do uspeha.

Brez vojakov, brez spremljevalcev se je podal pater sam in brez orožja v vigvame upornih Siuksov. Tu ga je sprejel bojni poglavar z besedami:

"Črna suknja, ti si dobrodošel v našem taboru! Vedi pa, da noben drug belokožec ne bi prišel živ do kraja, kjer ti zdaj stojiš."

V dolgih razgovorih se je posrečilo patru pomiriti po pravici razsrjene divjake in skleniti časten mir. Ob slovesu je izrekel poglavar slovite besede:

"Ako bi vsi belokožci hoteli tako govoriti in ravnati kakor ti, bi sonce miru ne bilo nikdar zatonilo v tej deželi!"

(Konec prihodnjič)

Katedrala v Grand Rapids, Mich., ki je bila sad Baragovega dela. Na tej Baragovi sledi imamo še drugo cerkvico napravljeno iz samih hlodov, ki jo je tudi Baraga Indijancem postavil. V prihodnjih letih nameravamo postaviti na tej sledi tudi velik Baragov spomenik. Dobrotnica iz Waukegan se je že oglasila, ki bo plačala stroške. Pa tudi misijonski krožek deklet "Busy Bees" v Chicago, Ill. je poklonil večjo svoto v ta namen. Hvala jim.

MLA DA SLOVENIJA V KANADI

ODPRTO PISMO ZAPELJIVCU JANEZU.

Dragi zapeljivec Janez:—

Upam, da si prebral moje zadnje pismo in tudi poskusil premisliti, zakaj sem Ti tiste vrstice pisal in kaj sem Ti hotel povedati. Tako premišljevanje je vedno koristno za vsakega človeka, posebno pa za takega, ki mu gre nečastni naslov — zapeljivec.

Komaj sem dobro oddal na pošto svoje prvo pismo na Tvoj naslov, sem vzel v roke neki časopis in sem v njem bral, kaj piše gospod kanonik Oman iz Clevelanda. Nekaj takega piše, da je prav primerno branje tudi zate. Najbrž nisi bral, zato Ti hočem na tem mestu ponoviti, kar je pisal kanonik Oman. Je nekaj podobnega, kakor je bil prepis iz knjige pisatelja Leona Tolstoja. Torej, Janez, beri tudi to.

“Vem za očeta, kateri ima več sinov in hčera. Vzgojil je zlasti sinove v — naprednem duhu. Hčere so se vrgle po materi in so ostale verne, sinovi so napredni, pa še kako. No in sedaj, ko je oče obnemogel, kdo ga mora vzdrževati? Tisti napredni sinovi se še ne zmenijo ne zanj in vse morajo hčere, katerim je včasih metal naprej, da so neumne in nespametne, ker gredo v cerkev, ker verujejo, ker spolnujejo božje zapovedi . . .

“Če bi ne bilo zavoljo nazadnjaških hčera, bi sedaj moral oče kje na cesti od lakote poginiti in nobeden njegovih ‘napredno’ vzgojenih sinov bi si ga ne ogledal. Učite torej otroke spolnjevati božje in cerkve zapovedi, pa ne boste zapuščeni na stare dni. Brezbožnost je današnji svet podivjala in edino le povrnitev k Bogu in Zveličarju ga bo zopet pripeljala na pravo pot.”

Vidiš, dragi zapeljivec Janez, tako-le bra-

nje je zate zelo zdravilno. Deni skupaj vsebino mojega prvega pisma in to, kar bereš tukaj, pa se nekoliko zamisli. Ti seveda trdiš, da s svojim zapeljevanjem vernih ljudi delaš nekaj dobrega. Drzneš si trditi, da jim odpiraš oči, da jim kažeš pot v pravo svobodo, da jih izobražuješ in jim pripravljаш boljše življenje, toda v resnici počneš nekaj popolnoma temu nasprotnega.

V zadnjem pismu si lahko videl, kako s svojim zapeljevanjem “koristiš” človeku samemu, katerega si zapeljal na pot brezverstva in povesvetnosti. Vzel si mu vsako oporo zoper strasti in slaba nagnjenja. Naredil si iz njega igračo, ki jo premetavajo valovi grdobije sem in tja, kakor se jim poljubi.

V današnjem pismu pa vidiš, kako “koristiš” tistim, do katerih ima od Tebe zapeljani človek velike dolžnosti. Ti se norčuješ iz božjih zapovedi, zasmehuješ tudi četrto zapoved, ki naroča spoštovanje do staršev. Od Tebe zapeljani ljudje se istotako norčujejo in te zapovedi, kakor se norčujejo iz ostalih zapovedi.

Ali se Ti kaj svita v glavi, kam vodijo Tvoji zapeljivi nauki?

Premisli vse to in preudari, morebiti boš vendar spoznal, da se Tvoje zapeljevanje ne izplača ne Tebi ne drugim.

Toliko za danes. Če Bog da, se bova pa še prihodnjič kaj pogovorila.

Pozdravljen in pameten bodi!

P. Bernard.

NEKOLIKO POROČILA.

V letošnjem postnem času so bili na tem mestu napovedani številni misijonski obiski za veliko noč po slovenskih in hrvatskih naselbinah širom vzhodne Kanade. Sedaj je pa treba nekoliko povedati, kako so potekli in koliko uspeha so pokazali.

Sicer sem mislil, da bo mogoče o tem poročati že v junijski številki. Pa se je spet zgodilo, da je Ave Maria za junij izšla izredno zgodaj. Zato ni bilo mogoče napisati pravočasno tega poročila, naj pa pride zdaj, čeprav že precej pozno.

Kakor že znano, sta pohitela letos v Kanado dva misijonarja, Rev. Gršković OMC in ta,

ki te vrstice piše. Razdelila sta si med seboj razne nasebine, kakor je bilo bolj na roko. Kjerkoli sta bila, sta skušala postreči v duhovnem pogledu Slovincem in Hrvatom, pa tudi drugim priseljencem slovanskih narodnosti, če je tako nanoslo. Uspeh je bil po nekaterih nasebinah prav dober, v drugih srednje dober, tu pa tam pa treba priznati, da se komaj da govoriti o kakem uspehu. Žal, precej je v Kanadi naših ljudi, ki si resno domišljujejo, da je evangelij raznih zapeljivcev Janezov, Lojzetov, Francetov in tako dalje boljši, nego evangelij Kristusov, ki ga oznanjajo misijonarji in drugi katoliški duhovniki.

Rev. Gršković je začel v Torontu. Ostal je cel teden in bil kar zadovoljen. Hrvatje na zapadni strani mesta so ga bili prav veseli in so lepo prihajali. Slovincem je postregel posebej na vzhodni strani mesta. Naslednji teden je odšel v Hamilton in tudi ostal cel teden. Prihajali so v lepem številu Hrvatje in Slovenci. Od tam se je napotil v Montreal. Kakor pravi, so se v tem mestu Slovenci bolje izkazali kakor Hrvatje. Morebiti bo drugič bolje.

Iz Montreala je odšel v Sudbury in Creighton Mine, v vsaki kraj za teden dni. V obeh krajih so Hrvatje in Slovenci dosti pridno prihajali. Nato je odšel za dva tedna v Schumacher. Tu naj omenim, da je misijonar Gršković dober pevovodja in organist, pa je povsod organiziral cerkveno petje, posebno je zbiral okoli sebe mladino. To se je zlasti obneslo v Schumacherju, kjer je zbral krasen mladinski zbor in ga izvežbal takoj prve dni, da je imel za svoj misijonski teden vse pripravljeno. Čuli so se bili glasovi, da Hrvatje v Schumacherju nočejo nič slišati o cerkvi in o misijonih, pa se je ob tej priliki pokazalo, da ni vse tako zelo res. Upati je, da bo drugič še vse bolje.

S severa se je hrvatski misijonar spet vrnil v bližino Toronta in obiskal Hrvate v Kooksvillu in Wellandu. V teh dveh nasebinah menda ni Slovencev, ali pa prav malo. Hrvatje so dosti lepo prihajali in opravljali velikonočno dolžnost.

Tako je končal svojo misijonsko pot hrvatski misijonar in se vrnil v Gary, Ind. Upa pa, da ne bo dolgo, ko se vrne v Kanado in tam ostane. Toda o tem na drugem mestu.

Slovenski misijonar je pričel svoje obiske pri naših farmarjih v Beamsvillu, oziroma v

Vinelandu. Pravili so, da tista nova cerkev še ni bila nikoli tako polna kot ono nedeljo, ko smo imeli za sklep slovensko službo božjo. Prišli so namreč tudi oni slovenski farmarji, ki spadajo v župnijo St. Catherine.

Od tam je odšel naš misijonar za dva tedna nazaj v Ameriko in obiskal nasebini Gowanda ter Little Falls v državi New York. Nato se je vrnil v Kanado in se ustavil v Norandi, v provinciji Quebec. Obiskoval je Slovence, Hrvate in Slovake ter jih vabil k pobožnostim. Zaključili smo s posebno službo božjo ob pol sedmih v nedeljo zjutraj. Bilo je zgodaj, vendar je bila prav lepa udeležba. Slovenci so v naglici organizirali pevski zbor in prav čedno zapeli pri sveti maši.

Skoraj prav tako je bilo teden pozneje v nasebini Val D'Or. Svete maše se začno ob pol osmih in se vrste uro za uro vse dopoldne, zato smo morali tudi tu imeti svojo službo božjo ob pol sedmih. Bilo je kar lepo in pevci so se postavili.

Nasebino Malartic sem obiskal to pot le bolj mimogrede. Samo kakih pet slovenskih družin je tam dosedaj, hrvatskih nekoliko več, seveda je pa precej več samskih ali takih, ki imajo družine v starem kraju. Ob drugi priliki se bomo bolje seznanili med seboj. Ta nasebina je še zelo mlada, obeta se ji pa, pravijo, lep napredek.

Nato je prišel na vrsto Timmins. To je, kakor že znano, ena največjih naših nasebin v Kanadi. Zato je tudi mnogo prostora za vsakovrstno mišljenje med ljudmi ondi. Pa naj že bo tako ali tako, resnica je, da se jih je precej odzvalo na vabilo k pobožnosti in tudi velikonočno dolžnost so v lepem številu opravili.

Vrsto misijonskih obiskov je zaključil Kirland Lake. Kako je bilo? Ne bom pel posebne hvale, pa tudi velika graja bi ne bila na mestu. Zaključili smo z lepo šmarnično pobožnostjo, za kar gre zahvala zlasti pevskemu zboru. Upamo, da se bodo tudi Hrvatje bolj in bolj zanimali za naše pobožnosti, kar so že to pot pokazali, za naprej pa dali obljubo.

Tako je torej bilo z našimi velikonočnimi misijonskimi obiski. Ne prenapačno, če premislimo vse razmere. Seveda imamo pa za naprej še večje načrte. Bog daj, da bi jih mogli tudi uresničiti.

P. Bernard.

NAŠI NAČRTI ZA BLIŽNJE DNI

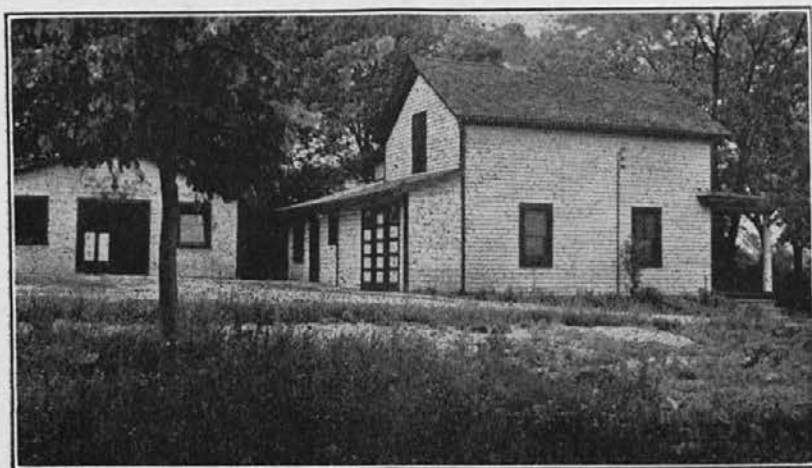
Če mi je zapisati par reči glede načrtov za bodočnost, imam v mislih v prvi vrsti verske zadeve Slovencev (in Hrvatov) v Kanadi. Saj je naš list na prvem mestu naše versko glasilo.

Večkrat je že bila izrečena beseda, da bi bilo treba narediti kaj bolj stalnega za naše ljudi v Kanadi na verskem polju. V tisoče, lepe tisoče gre njihovo število, s samimi misijonskimi obiski iz Amerike se ne bomo smeli zadovoljili na večne čase . . .

Tako so že marsikje rekli naši ljudje sami, Slovenci in Hrvatje. Tako pravijo duhovniki domačini v Kanadi, enakih misli so mnogi on-

2.) Podružnično cerkev v Vinelandu blizu Beamsvilla, kjer se je naselilo že precej slovenskih farmarjev, naj bi redno oskrboval slovenski duhovnik. Ondotni župnik, Fr. Webster v Grimsby, se poteguje za to in je zadevo priporočil g. nadškofu v Toronto. Za prvo silo bo za letošnje poletne mesece opravljal to službo p. Bernard.

3.) Više gori v rudarskem okrožju, ali v Kirkland Laku ali v Norandi, naj bi se naselil slovenski duhovnik, ki bi oskrboval Slovence, Hrvate in še druge katoličane slovanskih narodnosti v škofijah Timmins in Amos. Vsaj v štirih večjih naselbinah bi morda imel službo božjo enkrat na mesec. Videti je, da je ta stvar

Ta slička predstavlja romarski dom, kamor prihajajo naši rojaki na počitnice. Prostora je v njem za 15 gostov. Dvorana poleg doma je jedilnica za romarje. Rojaki, vabljeni ste, da pridete k nam na izlet in oddih.

dotni škofje. Tla so torej marsikje pripravljena, ni pa lahko dobiti duhovnikov. Vendar upajmo, da se bo polagoma ta težava premagala.

Za sedaj delamo na sledečih treh najbolj dozorelih načrtih:

1.) V Torontu ali Hamiltonu naj bi se naselil hrvatski duhovnik, ki bi seveda tudi za Slovence skrbel. Njemu bi pripadale naselbine: Toronto, Hamilton, Kooksville in Welland. Morebiti bi imel službo božjo v vsakem kraju po enkrat na mesec. Upanje je, da bo do tega prav kmalu prišlo in da bo to nalogo prevzel Rev. Gršković.

v vsakem drugem oziru dozorela, samo primernega duhovnika nimamo pri roki. Upanje imamo, da bo po nekaj mesecih mogoče dobiti koga za Vineland, potem bi se p. Bernard preselil na sever.

So še razni drugi načrti, pa za enkrat mnogo manj dozoreli. Morebiti spregovorimo o njih ob drugi priliki. Saj tudi prej opisani načrti še niso uresničeni. Nekoliko se celo bojimo, da jih utegne kaj preprečiti. Bojimo se celo, da bi mogla to narediti — vojska! Saj veste in vidite, kako dolga je njena roka. Toda Bog daj, da bi ostal to prazen strah!

POMENKI Z ZAKONCI

Ni še dve leti tega, kar se je našel pošteni župan v proslulem mestu Crownpointu, ki je z metlo postave pometil po tem modernem smetišču, kamor se je hodila vezat v zakonsko vez vsa mlada smet in plevel iz soseščine, predvsem seveda iz čikaškega mesta. Fantje in dekleta so pijani žganja in strasti hodili sem po blagoslov postave za življenje, v resnici so pa le sebi srečo izpodkopavali, našemu mestu pa nosili sramoto in grdo ime. Konec naj bo temu. Tako je izjavljal, ko je avtoritativno izvedel svoj program.

Klobuk dol pred takim možakom. Škoda, da vsa oblast tako ne sodi. Koliko manj bi bilo takih krajev prekletstva, koliko manj bi bilo razvalin življenja, koliko manj razbitih zakonov. — Toda če bi prav vsi župani nastopali in vlada z njimi, ali mislite, da bi bilo kaj pomagano, dokler se zakonci ne zavedo, da je zakon ustanova, ki nosi božji pečat, ki ji je Kristus utisnil sveto znamenje zakramenta. Stari nemški pregovor pravi: greš na potovanje, moli, greš na morje, moli dvakrat, se podaš na pot zakona, moli stokrat. Zakon je sveta stvar, sveta zato, ker je Bog njegov začetnik, sveta zato, ker ima presvete namene ž njim; nujno je, da se tega zavemo vsi, zlasti pa zakonski.

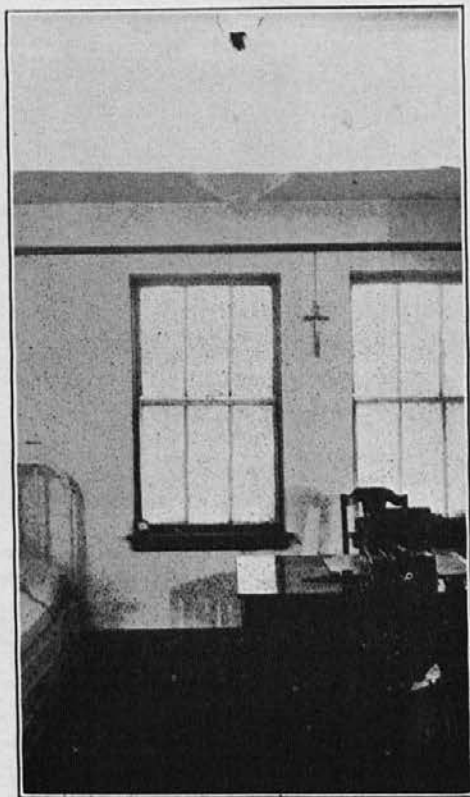
In ravno radi tega, ker zajadrajajo zakonski na morje življenja brez vesel milosti, brez jambora molitve in brez jader verske odločnosti, zajadrajajo nanj in jadrajo leta in leta po njem brez misli na Boga, ravno zato prave sreče ni, ni izdatne tolažbe, ni blagoslova.

Naravno, če ni pravega razmerja med zakonci in Bogom, ne more biti pravega razmerja med njimi samimi. Za zakonsko življenje tako lepo velja stavek Kristusov:

kjer sta dva zbrana v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi. — Kaj se to pravi? Najlepši odgovor na to vprašanje je bila drobna tablica, ki sem jo tolikokrat videl na steni neke krščanske hiše: Tablica v obliki srca izrezljana z zlatimi besedami popisana. Besede so bile le-te:

Kjer je vera, tam ljubezen, kjer ljubezen tam mir, kjer mir, tam je Bog, kjer je Bog, pa ni nadlog. —

Krščanska mož in žena s tako zavestjo v srcu se bota prav lahko uživala v vse težke

Ena naših celic

dolžnosti svojega stanu, da jim zakon ne bo jarem, ki bi se ga hotela vsak čas otresti.

To so bile misli, ki smo jih zadnjič pretresavali. Prvi odgovor na vprašanje: zakaj je zakon tolikim — tak jarem, je bil: ker zakonski pozablajo, da ima tudi Bog besedo v življenju po dva.

Danes nekaj stavkov za drugi odgovor na prav isto vprašanje:

Ko nevesta in ženin stojita pred altarjem tisto skrivnostno uro, bogve, ali kaj slišita, kaj jim duhovnik govori. Mnogo lepega jim bere in govori. Pa menda še pri levem ušesu notri ne gre, da bi pri desnem kaj ven prišlo. Slišita, ali ne slišita, sodil bi, da jim ena beseda le ostane, sodil bi, ker jo predvsem možje tako radi ponavljajo, to je tista važna beseda sv. Pavla iz poročne knjige:

“Mož je glava žene, kakor je Kristus glava Cerkve.”

Ej, kako ti ta beseda prav pride, kadar je treba zabičavati svoj časih gospodovavni “boljši” polovici: Ne boš me, babura, ne veš kaj so gospod rekli takrat? Jaz sem glava.

Prav, da se postavlja. Sam Bog je tako odločil. Zato je ustvaril moža močnejšega in ženi dal šibkejšo telo, zato je ženski vlil čut slabotnosti, ki jo v prvem letu zakonskega življenja žena ja rada prizna in je moškemu odredil zavest jakosti, ki mu nalaga, da skrbi za ženo. Tako vedno tudi bereš v tistih lepih romantičnih povesti o mladi ljubezni, kako hrepeni dekle po močnem in krepkem ženinu, bi jo nosil preko vseh čeri življenja in se čuti ženin kot velikan, ki mu je “usoda” dala moč in um, da bo vodnik slabejši nevesti . . .

Ali mislite, da je Bog tako odredil samo radi lepšega? Da so imeli bolj prav Bretanji, ki so naložili ženinu in nevesti, da morata vsak prežagati težko bruno, kdor jo je preje prežagal, tisti je bil odločen za gospodarja? Da so prav ravnali stari Dacijani, ki so zapovedali, da se morata ženin in nevesta na pragu ženinovih staršev skavsati in stepsti. Kdor je več bunk naložil svojemu sodrugu, tisti je dobil pravico gospodarstva? Volja božja je, da je mož glava žene, gospodar v hiši in v družini. In to ne le prvo leto zaljubljenosti, temveč predvsem v letih grenkega življenja zakona.

Eden najbolj važnih naukov je to za srečo v zakonu.

Ne boš verjel, kajnedane, če ti povem, da je premnogim zakon ravno zato jarem, ker ne morejo življenja svojega spraviti v sklad s to besedo Pavlovo in voljo božjo.

Prvi očitki gredo v tem oziru seveda ženam. Mislite, da ne bi bilo manj družinskih in življenjskih črepinj, da bi ne bilo več sreče v hiši, če bi žene predvsem ta nauk apostolov imele pred očmi in v srcu: mož je vedno glava.

To si zapiši za uho ti večnobojevita amazonka Rompompom, ki vedno kališ v hiši mir in zakonsko edinstvo s svojim jezikom in svojimi zahtevami.

To si zapiši za uho ti Mrs. Trmoglavka, ki moraš vedno le ukazovati, nikdar pa ne poslušati, pa če se svet podre.

To si zapiši za uho ti Mila — Jerica, ki si večno s kujanjem in pa bridkimi solzami pomagaš, kadar drugače ne utegneš ugnati moža.

To si zapiši za uho ti zakonska spaka, Mrs. Sraka, ki po vseh domovih letaš in svojega sodruga opletaš, nobena njegova napaka ni dovolj skrita, da bi je ne izbrskala na dan, nobena njegova čednost tako dobra in odkrita, da bi je ti ne mogla omazati z naltolcevanjem, obrekljivostjo in zavijanjem.

Po vseh naših šalah v časopisih jo vidimo zakonsko ženo z burkljo, loparjem in “valerjem” v roki, v pogovorih med zakonci jo gledamo bojevito “boljšo” polovico: ubogi moj možiček, odbit mu je rožiček, odtrgan ves jeziček in prazen mu možnjček . . . Človek se čudi, da se še najdejo samci, ki v zakon silijo, ko vsepovsod odmeva: Za ta svoj “ledig” stan, se jokam noč in dan . . .

Father, ali ne mislite, da treba še kje drugje iskati vzroka takemu čudnemu razmerju med možem in ženo, treba slišati še drugo plat zvona . . .?

Da. Premnogo očitkov gre v tem oziru pa tudi možem samim. Prav je imela žena, ki mi je nekoč zabrusila: omožite se z mojim možem, pa bote videli in okusili, kaj se pravi imeti trobelaša za glavo.

Tako bi še menda marsikatera lahko zabrusila. In vsaki moramo dati prav, če ji je ugovor tehten.

Legijon je mož, ki niso možje na pravem mestu, ki niso vredni, da bi jim bil Bog poveril nalogo gospodarja žene, družine in hiše.

Lepa glava moj Tomaž, ki sta mu žena galon in glaž, zjutraj žganje, pa ne merico; pajnt. Opoldne majoliko, zvečer pol galona. Imeniten steber družine, s katerim se naj pred svetom ponašam in nanj opiram jaz in moji otroci.

Lepa glava moj Jože, ki je ves dan in vso noč iz svoje kože. Samo nerganje, sama jeza, sama kletev, nobenega pozdrava nikdar, noben moj korak ni pravi, vsaka jed neslana in nezabeljena, vsaka beseda kriva, vsako dejanje zlobno. Kar ponižna in skromna naj bom in vse za dobro vzamem. Seveda.

Lepa glava moj Frank, ki sta mu najhujša sovražnika možnja in cvenk. Otroci nimajo praznjične obleke, sobe so gole, brez pohištva je hiša, on mi pa po beznicah, na konje, karte in druge igre zapravlja zaslužek. Močni sodrug, ki bi moral skrbeti za svojo ženo in družino, da bi jih ne bilo sram se pokazati na cesti in v cerkvi.

Lepa glava moj ljubi Andrej, prismo-dej, bo rekla četrta. Radi te ljube družinske glave, vse člane družine glava boli. Nobene vere nima, sramoti vsako versko prepričanje in dejanje. Da bi bil poceni gospodinjo in deklo dobil, je mene vzel. Lahko je govoriti, toda težje je tako glavo prenašati.

Se spominjate pesmi, možje, ki jo vi s takim veseljem prepevate in poslušate: "Ne

dajte ženam, da bi hlače nosile . . ."

Kdo jih je pa avanziral za frajtarja, kaprola in komandanta v družini, čigar komande se kar otresti ne da. Prvo zvezdo si ji ti mož sam na ovratnik prišil: S svojo nemarnostjo, s svojo nezmernostjo, s svojim nelepim zgledom življenja. Tudi kaprolsko zvezdo si ji ti sam prišil: kaj te ne bo komandirala, ko se ti svojih dolžnosti prav nič ne zaveš. O vsak bi udarjal po mizi: jaz sem gospodar, jaz sem komandant. V resnici pa Boga zahvali, da se ti je žena v komandanta izprevrгла, ker drugače bi morda bil že v kaki beznici obležal, bi bil morda že berač, ki mu z luknje palec gleda, bi bila vsa tvoja družina prišla na kant.

Avtoriteto si mož najlažje uveljavi pri ženi in družini, če se bo mož glava družine zavedel, da nosi glava oči, ušesa, usta. Mož naj bi videl, naj bi slišal, naj bi govoril. Če ti pa nečednost oči izpraska, posluš odzame in usta zaveže, naravno da bo treba drugega komandanta.

Avtoriteto si ne uveljaviš s pestjo in strelo, moža merimo še drugače, ne po velikosti in moči pesti in dlani, temveč po pameti njegovi, moža merimo preko čela navzgor, toliko bolj naj velja v razmerju do žene in družine: mož si naj s preudarnostjo in umnostjo pridobi mesto, ki mu gre.

Ni ti žena ne zgolj dekla, tudi ne zgolj kuharica in hišnica, ki naj hišo snaži pajčevine in prahu, pomočnica ti je, družica. Ti si glava, ona je srce. Glava mora biti jasna, srce mora biti zdravo. Če srce družine ni zdravo, ni nekaj prav v telesu družine, če je pa glava nespametna in butasta, je pa vse narobe. Brezglavo telo, kako more živeti. Spominjam se soseda v mojem rojstnem mestu, bil je dragonec. Granata mu je na bojnem polju odnesla glavo, pa je jahal po sporočilu svojih tovarišev, še dobro minuto brez glave, šele potem je padel. Tako se nujno zgodi tudi družini, ki nima glave, od-

ločnega in zglednega moža, nekaj časa morda gre, potem pa mora vsa družina teledniti v nesrečo.

Oba si torej morata vzeti ta nauk apostola in Cerkve k srcu. Tako žena, kakor mož. Le tako moreta srečno in vzajemno voziti težki voz zakonskega stanu. Potem tudi ne bo večnega javkanja in neprestanega tožarenja:

Jarem, jarem, jarem.

Gospod župnik.

MARIJA V VOJSKI

Večno staro in večno novo je trpljenje in bolečina. V bistvu je trpljenje trpljenju vedno podobno, čeprav nastopa v raznih oblikah in čeprav ga človek na različne načine javlja: enkrat z glasnimi tožbami, drugič s tihimi vzdihljaji; enkrat ga občuti kot duševno stisko in drugič zopet kot telesno bolečino.

Kakor je trpljenje staro in vendar vedno novo, v bistvu pa vedno enako, tako najde ubogi človek v bistvu tudi vedno isto pomoč v težavah, pa čeprav mu prihaja pod različnimi podobami. Kadar pa človek ne ve nobenega izhoda več, potem se rado zgodi, da dvigne svoj pogled k večnim zvezdam in od tam pričakuje pomoči.

Marijo kličemo za Kraljico miru. Kot Kraljica miru nam gotovo nikdar ni tako blizu, kakor v težkih vojnih časih. Da bi pač vsem bila v pomoč in brambo, ki so si miru želeli in se zanj prizadevajo, pa zdaj strašna vojna divja po njihovi domovini in pustoši njihova ognjišča!

Ko je po veliki francoski revoluciji vsa Evropa polagoma zaplavala v vojno in so stiskani narodi bolj in bolj hrepeneli po mirnem življenju, se je začelo veliko gibanje za čiščenje Matere božje, na katero so izmučeni narodi vedno bolj goreče naslavljali svoje prošnje, da bi jim izprosila miru. V tej dobi se je prvič zgodilo, da so lavretanskim litanijam pričeli dodajati prošnjo: "Marija, Kraljica miru, prosiš za nas." Prvič vidimo to prošnjo zapisano v nekem francoskem katekizmu iz l. 1792. V zadnji svetovni vojni pa je papež Benedikt XV.

5. maja 1917 tej prošnji lavretanskih litanij dal splošno veljavo za vso katoliško Cerkev. V odloku velikega mirovnega papeža beremo med drugim: "Naj bi se k Mariji dvigali vzdih vseh plemenito mislečih src, kajti ona je Mati usmiljenja in po dobroti božji vsemogočna. Naj bi se k njej dvigale goreče prošnje na vseh koncih sveta, v veličastnih svetiščih, kakor tudi v najmanjših kapelah, v prestolnicah in v hišah velikašev, kakor tudi v najmanjših kočah. K njej naj se zaupljivo obrne vsaka verna duša, kjer koli prebiva: pa naj bo to na s krvjo napolnjenih bojiščih in na širokem morju, ali pa so to dobre matere in neveste ter nedolžni otroci, ki prosijo za svoje drage."

Čim večja je stiska okrog nas, tem bolj milo nam sveti dobra zvezda skozi oblake. Njena mila svetloba se z materinsko nežnostjo smehlja in prinaša upanje potrjim dušam. V srce se naseli nova moč in nova dobrota, ki je celo močnejša, kakor smrt in uničenje, s katerim nova uničevalna sredstva moderne vojne groze ubogemu človeku.

V peklu pred Verdunom v letu 1916 se je zgodilo, da je bi položen prvi kamen za cerkev, posvečeno "Naši ljubi Gospe mrtvega moža". Izraz "peklo pred Verdunom" moramo razumeti dobesedno, ker je to bila strašna resničnost. Na desetine štirijaških kilometrov ozemlja je bilo popolnoma razkopanega in preoranega z najtežjimi izstrelki, tako da zemlja ni več bila trdna, ampak se je sama posipala in rušila kakor amorfnata kaša. Gozdovi so bili podrti in do najglobljih korenin iztrebljeni. Cele vasi in mesta so izginila s površja zemlje. Groza in uničenje sta kakor dve naravni sili zagospodovali nad strašno pokrajino. Tudi jarki in zaklonišča niso mogla več nuditi čeprav le skromnega varstva. Vse okrog sami granatni lijaki, vse okrog samo eno brezmejno pokopališče. V tej strahotni zapuščenosti in brezmejni bedi se je do skrajnosti izmučena človeška duša spet spomnila že davno izzvenelih glasov in pozabljenih molitev iz otroške dobe. Drobní odlomki krščanskega nauka, spočetka brez vsake medsebojne zveze, so si pričeli utirati pot v spomin in zavest do smrti izmučenih junakov. Obledele slike, ki so spominjale na prvo sveto obhajilo in na družinsko pobožnost pred Marijinim oltarjem so začele vstajati iz preteklosti in porajati v dušah novo spoznanje. V oni

strašni duševni stiski je dozorelo v srcu spoznanje, da bi samo višja sila še mogla pomagati. In polagoma se je iz tega spoznanja in novega hotenja izobličila podoba Matere božje. Ubogi vojaki so se po toliko letih spet zavedli, da imajo dvoje mater: eno telesno in drugo duhovno mater. In ti dve podobi sta se strnili v eno samo milo sliko, v sliko matere. Celo v smrt-nem boju so ponavljali klic "Mati Marija, pomagaj!" Celo nemški vojaki so poročali, da so slišali v francoskih vrstah večkrat vzklike "Marija, ostani zvesta Franciji!"

Tako so nastale vedno nove prošnje in se vrstile k starim. Ali boljše povedano, ista nebeška Deva se je vojakom pokazala v novi, njihovem položaju ustrezajoči podobi in je živela med njimi. To ni bila več božja Mati v zlatem plašču, v svetlobi dvanajstih zvezd, kakor smo jo vajeni videti v bogato okrašenih cerkvah. To je bila božja Mati "iz strelskega jarka", to je bila "naša ljuba Gospa iz zaklonišča", to je bila "božja Mati mrtvega moža". Tako je torej Marija sledila svojim bednim otrokom tudi v vojskino trpljenje, kot zvesta spremljevalka zemeljskih otrok, ki vedno pomaga. Kot Mati žalostna, ki ne beži od svojih otrok, kadar so v stiski in trpljenju, ampak jim prav tedaj hoče z materinsko ljubeznijo pomagati. Ker je mati nas vseh, se gane njeno usmiljenje srce, kakor hitro zazna za našo bridkost. Hitimo zaupljivo tudi mi v njeno varstvo!

KAKO BO DUHOVNIK USTREGEL VSEM KOT BI HOTEL SAM IN BI LJUDJE HOTELI?

"Southwest Courier", katoliški časopis lepo opisuje zagate, v katere tolikokrat duhovnik zaide, duhovnik, ki mu je bila dana služba pastirovanja od škofa.

Zdi se pa mnogokdaj kot bi mu jo bili dali ljudje, ki so bili navidezno posvečeni od bogve kakšne previdnosti, da župnika spravljajo na krožnik svojega nerganja.

Mislijo menda, da jim "dajm", ki ga

dajo v cerkveni peharček vsako nedeljo, da to pravico.

Če duhovnik govori o cerkveni podpori, je po njihovih besedah posvetnjak, če pa cerkev zeva na vseh krajih, ker župnik nima denarja, da bi cerkev popravljaj, je pa slab gospodar

Če preveč prireditev prireja in o bazarju oznanja, je krvoses ljudstva, če teh zabav nima je puščoba, ki se ne zanima za prospeh fare.

Če pridiguje več kot pet minut je meh, ki je vedno prenapolnjen z sapo in vetrovi, če so mu govori prekratki, je lenoba, ki se nikdar dovolj ne pripravlja na božjo službo.

Če obiskuje župljane, je nesreča, ki se ga ne moreš znebiti, če jih ne obiskuje, je škric, ki se noče ponižati do ubogih in duhovne tolažbe željnih duš.

Če preveč razgraja v svojih pridigah je igravec, ki po zraku maha, če mu je govor razlaga krščanskega nauka, je strašilo v koruzi, mrtev, slamnat in pust.

Če ima avtomobil, ga nikoli ni doma, je posveten, ima srce navezано na stvari, ki se ne tičejo fare, če nima avta, je pa zopet križ, nikdar ni točen pri bolnikih in drugih župnijskih opravkih.

Če je v spovednici duhovni oče, ki hoče porabiti malo več časa tudi za duhovne nasvete, ne le za suho odvezo, trati župljanom dragoceni čas, če je pa hitre sorte, je pa čuden duhovnik, ki ljudi kar iz spovednice meče.

Če prične sveto mašo ob času, je prezgoden, ura mu prav ne gre, po njegovi krivdi ljudje mašo zamujajo, če je malo pozen, je nadloga, ker vse mudi.

Ti kritiki imajo vse te dobro za svojega župnika, polne so mu roke vsega tega, le denarja ne.

Bog ne more vsem ustreči, kako bo duhovnik vsem ustregel?

RADOVEDEN SI?

Če se, približajoč k obhajilni mizi kdo spomni da ni več tešč, ali da je v stanu smrtnega greha, kaj sme prejeti sv. obhajilo?

Če se kdo približa obhajilni mizi v dobri vesti, in se spomni, da je prelomil post, ali da je v stanu smrtnega greha, sme prejeti sv. obhajilo brez skrbi, le obuditi mora popolni kes. Nikdo ni dolžan v takem slučaju iz samega sebe narediti predmet pohujševanja.

Kdaj je kes popoln?

Kes je popoln, kadar se greha kesamo iz popolne ljubezni do Boga, ker smo namreč žalili Boga, najpopolnejšo in najljubeznivejšo do broto.

Nikakor ne! Ker je zanemaril to dolžnost je storil smrtni greh, in dolžnost ga veže. Cerkev zapoveduje, da morajo vsi verniki, ki se zavedajo pameti, vsaj enkrat na leto, in sicer o velikonočnem času, prejeti sv. obhajilo. Tukaj v Ameriki imamo dovolj časa izpolniti to dolžnost, od prve postne nedelje do praznika presv. Trojice.

Ali mora duhovnik maševati vsak dan?

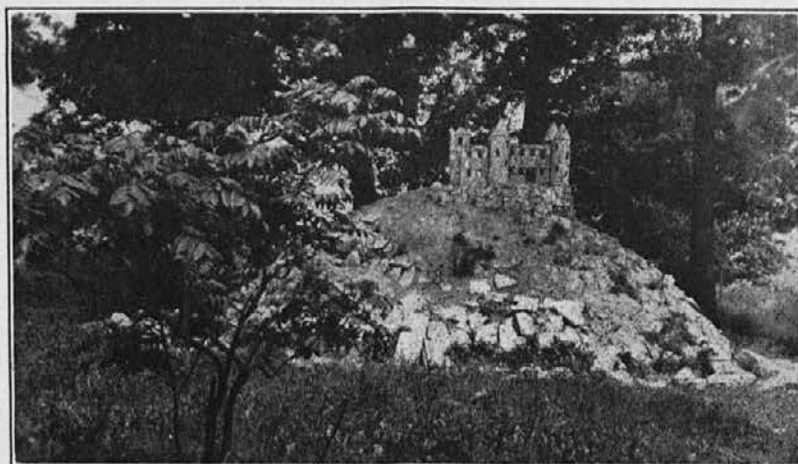
Ker je daritev sv. maše tako vzvišen obred, uprašanje, če "mora" duhovnik maševati vsak dan, se zdi nekako trdo. Boljše bi bilo rečeno, da duhovniki imajo privilegij darovati sv. mašo vsak dan, niso pa zavezani. Župnik mora (je zavezan) opraviti sv. mašo za farane, vse nedelje in zapovedane praznike in nekatere praznike, ki so enkrat bili zapovedani. Če duhovnik ne daruje sv. maše na nedeljo ali zapovedan praznik, on mora se udeležiti sv. maše kakor drugi katoličani.

Ali je post pred sv. obhajilom prelomljen s kajenjem?

Ne! Kajenje pred sv. obhajilom ne prelomi posta in obhajilo se potem sme prejeti. Spoštovanje pred vzvišenim Gostom, ki bo v kratkem prišel v srce, pa mora učiti zadržanje tudi v tem oziru.

Ali je res, da so v nekaterih deželah katoliški duhovniki oženjeni?

V vzhodnih cerkvah, oženjeni možje lahko postanejo duhovniki in živijo s svojimi ženami. Te cerkve so resnično katoliške, zedinjene z nami v veri, in podvrženi sv. Očetu, ampak imajo drugačno disciplino in liturgijo. V teh cerkvah se kandidati za duhovniški stan smejo oženiti pred diakonatom in ne več potem. Po rimskem obredu duhovniki ne smejo biti oženjeni. Ta razlika je mogoča, ker to ni božja zapoved, ampak le cerkvena.

Slovenski grad v miniaturni. Slovenska posebnost so v domovini gradovi. Zato smo enega postavili tudi pri nas. Naj rojake spominja na minule dni, ko smo v domovini prebivali in o Ameriki samo sanjali...

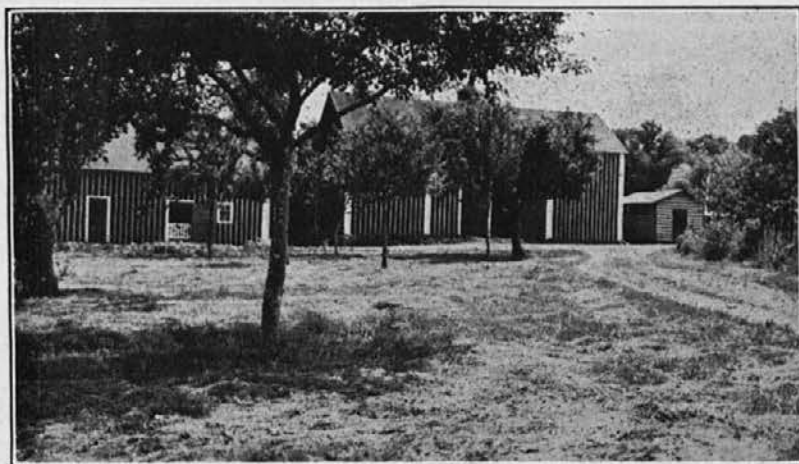
Kolikokrat je dolžan se spovedati kristjan, ki vsak dan prejme sv. obhajilo?

Kristjan, ki vsak dan prejme sv. obhajilo, vsak teden ali pa vsaka dva tedna naj gre k sv. spovedi, zato da lahko prejme milosti, ki jih deli zakrament sv. pokore. Samo tisti je dolžan iti k spovedi, ki misli da je v smrtnem grehu.

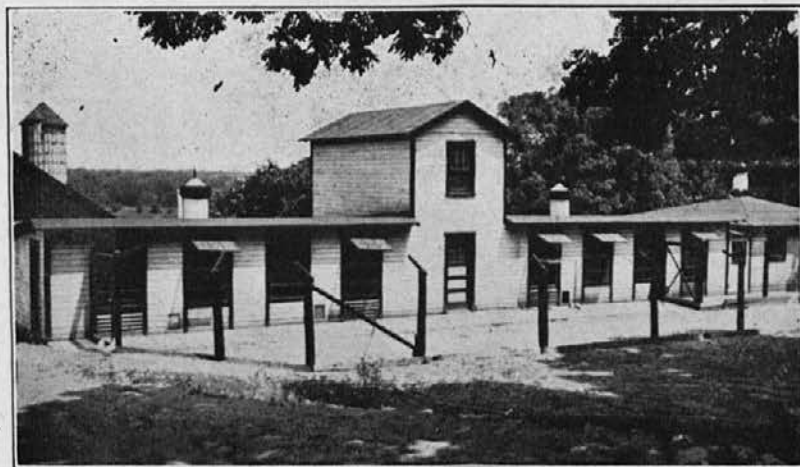
Če kdo zamudi mašo eno nedeljo, ali lahko to popravi z dvema mašama sledečo nedeljo?

Ne; ker cerkvena zapoved glede pričujočnosti pri sv. maši vsako nedeljo veže za vsako nedeljo posebej. Zapoved ne veže tistega, ki je pravilno zadržan, in torej tak ne greši, če zamudi mašo na nedeljo ali zapovedan praznik.

Fr. Charles, bogoslovec v Lemontu.

Ta slička predstavlja naše ekonomske stavbe, staja za konje, govedo in v ozadju za temi imamo druge kmetijske hiše. Naša farma obsega skoraj 160 akrov, ki so povečini posvečeni poljedelstvu. Naši bratje, pa tudi dijaki v prostem času prav radi upravljajo farmo, ki daje samostanski družini polovico življenskih potrebščin.

S kurjerejo se peča brat Antonin. Ta slika predstavlja domek naše perutnine.

POUČLJIVE ZGODBICE

Pobožen rokodelec je imel prav posebno veselje do angeljevega češčenja. Tako pobožno ga je molil, da so se mu ob tem solze ulivale iz oči. Kakor hitro je zjutraj zvon zaklical k angeljevemu češčenju, je brž vstal, da je Bogu daroval svoj jutranji dar. Vendar nekega jutra pozimi se mu je zdelo jako težko vstati. Zaradi hudega dela prejšnjega dneva zelo truden, ostane nekoliko časa v postelji. "Glej," mu prigovarja zlobni duh lenobe, "zakaj pa bi danes tako zgodaj vstajal? Tako zelo je mraz; burja

službo mesto mene opraviti ter Boga in presveto devico Marijo slaviti." Odslej ni nobenkrat opustil angeljevega češčenja in že na prvi zvonov glas je vstal ter Bogu in blaženi devici Mariji čast skazal.

* * *

V samotni hiši v Tirolskih hribih sta živela pobožna zakonska, ki sta imela posebno veselje nad svojo malo, še-le dve leti staro hčerko "Prisko". Nekega dne položi mati malega otroka pred hišo v travo, da se greje na solncu; sama pa se mudi v hiši z domačimi opravili. Pa kako se ustraši dobra mati, ko čez nekaj minut pogleda za otrokom, pa ga ne more najti; vse preišče, v hiši, pred hišo, za hišo. Pokliče še

Slika predstavlja Izletniški griček, kjer imamo postavljene potrebne paviljone za zabavo izletnikov. Vsako nedeljo prihite k nam rojaki, da se oddahnejo v naši prosti naravi, pa tudi med tednom ne manjka obiskovavcev. Dobrodošel vsak. Tudi v slučajih slabega vremena ste tukaj lahko pod streho. Za avtomobile je odmenjen poseben prostor, na tem gričku je tudi Tennis Court in Base-ball igrišče.

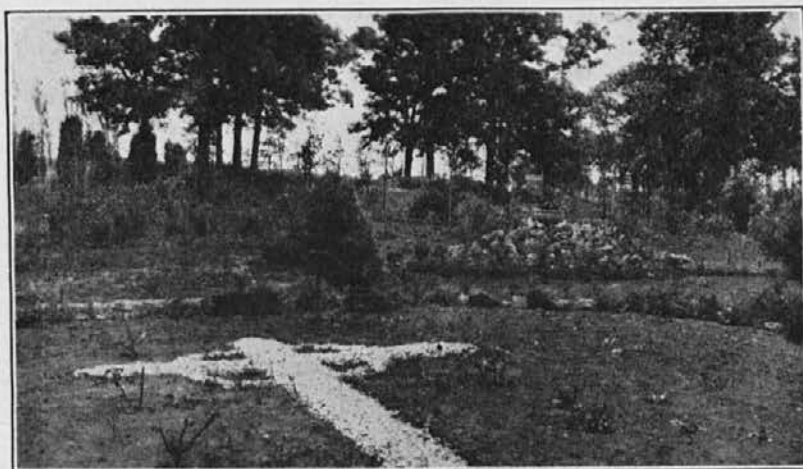
brije po gozdu in po planem; saj še utegneš zboleti, ako zdaj precej vstaneš; Bog pač gleda na srce, ne pa na zunanje obnašanje telesa; lahko tudi kar v postelji moliš." Tako se pogovarja sam s seboj, ostane v postelji, in od lenobe premagan, zopet zaspi. Zdaj pa se mu v spanju zazdi, kakor da bi zvonika veličastne cerkve ob svitu jutranjega solnca pred njim stala in se na trojni zvonov klic k tlem pripogibala. "Glej," si reče pobožni rokodelec, prebudivši se, "že vem, kaj te sanje pomenijo. Ker nisem hotel danes moliti, moral je les in kamen to

očeta, ki tudi pomaga iskati, pa vse zastonj.

Tako preide prvi žalostni dan. Vso noč premoli in prejoka užaljena mati. Pride drugi dan; od vseh strani prihajajo ljudje k hiši, da bi tolažili, da bi pomagali iskati. Pa čim bolj iščejo, bolj upada vsem upanje, da bi mogli kdaj najti zgubljenega otroka. Ali ko je sila največja, se že oglasi božja pomoč. Drugo noč mati kratko, a trdno zaspi. V tem spanju ima nenavadne sanje. Sanjalo se ji je, da je iz visokega skalovja priletel velik orel, kakoršnih ne manjka na Tirolskem, in je z močnimi kremplji

deklico zagrabil, jo po zraku nesel na majhen prostorček, da bi jo tam raztrgal in dal svojim mladičem. Zdaj se mati prebudi; srce ji je olajšano, kajti prepričana je, da te sanje pridejo od Boga. Zbudi še očeta; oba molita in komaj pričakujeta dneva, da bi šla brž mati pokazat očetu prostorček na pečinah, ki ga je videla v sanjah. Oče Mihael vzame s seboj še dva srčna spremljevalca in vsi trije nastopijo nevarno, tri ure dolgo pot po strmem skalovju. Srečno dospejo do prostorčka, ki ga je bila mati opisala. 'Priska!' zakliče oče, kolikor le more.

morala skrivati pred njim in le skrivaj brati. Bog jo sicer obvaruje, da se tako zelo ne spridi in ne zabrede kakor drugi, ki take knjige radi bero. Gotovo je Marija zanjo prosila. Vendar je imelo to branje zraven potrate dragega časa mnogovrstne slabe nasledke. Zato je bridko obžalovala to nespamet vse svoje življenje. Tako-le piše sama o sebi: "Polagoma so omrznile moje dobre želje in zabredla sem še v druge pregreške. Ni se mi zdelo napak ali prepovedano, veliko ur podnevi in ponoči darovati temu ničmernemu opravilu, čeravno sem skrivala

Ob groti so naši dijaki postavili lep planinski vrtiček z različnimi nasadi in tremi velikimi gredami, ki naj predstavljajo tri božje čednosti Vero, Upanje in Ljubezen. Ta sličica kaže gredico vere. Prispevali so za strošek tega vrtička tretjeredniki sv. Frančiška v Chicago. Pozneje bomo kedaj postavili tudi majhen spominek sv. Frančišku na čast uprav na tem vrtičku.

"Priska, kje si?" In, o čudo! tu zagleda svojo ljubo hčerko, ki sedi poleg skale in se s cvetlicami igra ter se tako zadovoljno in veselo smehlja, kakor da bi bila doma pri materi. Na hrbtu je imel otrok obleko nekoliko raztrgano, sicer pa je bil popolno nepoškodovan.

* * *

Sv. Terezija je silno rada brala. Dokler je brala le dobre knjige, je bilo to za njen dušni napredek zelo koristno. Ali brati je začela vse navskriž. Najrajše si je poiskala izmišljenih povesti o vitezi in nenavadnih dogodbah. Take knjige takrat še niso bile tako ostudne, škodljive in pogubne, kakor so dandanašnje; vendar so bile njenemu očetu tako zoprne, da jih je

pred očetom. Tako zelo sem se tega poprijela, da nisem mogla več zadovoljna biti, če ni bilo kake nove knjige. Začela sem nositi lepo obleko, želela sem drugim dopasti in vse sem si prizadejala, da bi imela lepe roke in dopadljive lase. Jemala sem s seboj dišav in se obdajala z vsemi ničmernostmi, kar sem jih le mogla dobiti. Res, da pri tem nisem imela zlobnega namena in nikakor nisem želela, da bi bil kdo Boga žalil zavoljo mene. Vendar nasledek je bil ta, da sem še več let ohranila preveliko skrb za lišpanje v obleki; takrat tega nisem imela za greh, zdaj pa sprevidim, kako je bilo to napak zame."

Nekoč na Nemškem je nekdo naročil železniškemu sprevodniku, naj zanj nekaj opravi v bližnjem mestu, kamor se je ravno službeno peljal. "Bom že," pravi sprevodnik, "pojutrnjem bote že v rokah imeli zaželjeno reč." "No, pa zdravi ostanite, čez tri dni torej, če Bog da." "Naj Bog da ali," zasmehne se sprevodnik. "Ne, prijatelj, to ni tako. Božja volja bo, ali se bote povrnili zdravi ali ne." "Jaz Vam pa še enkrat rečem, da bom pojutrnjem že tukaj s tem, česar želite, naj bo božja volja ali ne," povdarja drzni nesramnež in se odpelje.

Drugi dan se je ponesrečil vlak, na katerem se je vozil. Če bi bil ostal na predpisanem mestu, bi se bil lahko rešil s tem, da bi bil iz voza skočil. Toda na poslednji postaji se je bil vtihotapil v kupej za potnike in je ondi zaspal, kjer so ga po polomu našli neizrečeno premečkanega in mrtvega. Posebno razmesarjen mu je bil obraz, da bi ne bilo mogoče ga poznati, če bi ne bil imel službene obleke. Spodnja čeljust in jezik sta mu bila odtrgana. Na tak grozovit način ga je kaznoval Bog, ki je obenem dokazal, da se brez Njegove volje sprevodnik ne bo povrnil.

* * *

Cesar Karol V. je nekoč trpel velike bolečine; neizrečeno so ga noge bolele. Neki prijatelj ga tolaži in prosi, naj si zapove kako zdravilo dati, ker ima toliko učenih zdravnikov. Cesar mu odgovori: "Za tako bolezen, ki jo imam jaz, je potrpežljivost najboljše zdravilo. Ona lajša moje trpljenje, ker mi božjo pomoč naklanja."

* * *

Nek stari puščavnik je imel navado, da je vedno postal in premišljeval, preden je kaj važnega pričel. Njegov učenec ga je nekoč vprašal za svet in, ker mu dalj časa ni dal odgovora, mu pravi: "Kaj premišljuješ? Zakaj mi, oče, ne odgovoriš?" Pobožni puščavnik pa mu pravi: "Ali nisi zadnjič videl lovca, ki je prišel sem v puščavo na lov z lokom in puščico? Opazil si lahko, kako je obstal, nameril puščico in ostro pazil na plen in potem šele ustrelil. Tako storim tudi jaz, kadar moram kaj začeti ali odločiti. Najprej pazno premišljuje namen, katerega hočem doseči, in se vprašam: Ali bo služilo to, kar hočeš storiti, v čast božjo in v korist bližnjemu? Drugače bi bilo vsako delo brezuspešno ali pa celo grešno."

Sv. Kolumban je bil v mladosti v največji nevarnosti, da bi se ne bil ujel v zanjke, katere so mu nastavljale neke lahkomišljene deklice, ki so se trudile druga pred drugo, da bi si pridobile njegovo nagnjenje. Neka stara, v duhu svetosti živeča oseba, ga opomni na to, in takoj se poda v samostan ter se tako reši.

Uredil Fr. Martin.

NOVEGA KAJ PRI MARIJI POMAGAJ?

Zahvaliti se nam je treba Skupščini Tretjega Reda v Chicago za lep dar \$50.00, ki so ga naklonili za planinski vrtiček sv. Frančiška ob groti. Bog plačaj.

*

Ženski Zvezi zahvala: darovali so \$50.00 za zgradbo Blejskega otočka sredi jezera. Obljubili smo sicer, da bomo iz te svote kupili tudi čolniček, toda zmanjkalo nam je denarja in bo moral čoln počakati. Obenem rojake prav lepo vabim na velik dan Ženske Zveze, ki bo 21. julija. Od vseh strani bodo prihetele ta dan žene na romanje. Maša bo zjutraj ob 11. uri, popoldan imajo pa program na pikniškem gričku. Dobrodošle.

*

Prezgodaj je, da bi v tej številki kaj poročali o dnevu posvečenja našega zgradbe; natančnejše poročilo prihodnji mesec. Iz vabila, ki je bil poslan rojakom po pošti povzemamo, da je bila slovesna maša zjutraj ob 11. Mašo je imel P. Benedikt Hoge ob azistenci P. Edwarda in P. Alojzija, ob navzočnosti nadškofa čikaškega Most Rev. A. S. Stricha. Govor je imel Rev. M. Butala. Hvala vsem rojakom, ki so količkaj pripomogli, da je slovesnost ta dan tako uspela.

*

Dekletom krožka "Busy Bee" v Chicago prelepa zahvala za dar \$150 ki so ga namenile za Baragov gozdčiček. Bog plačaj vrla dekleta. Kakor hitro dobimo še kaj več darov za Baragov spomenik, ga bomo postavili.

V FOND ZA ZIDANJE DAROVALI

ILLINOIS—

Chicago—Po \$5: Mrs. Ivancic, Mr. Mrs. Tomazin.
Po \$3.50: Terezija Chernich. — Po \$2: Mr. Peter Prah.
La Salle—Po \$2: Anton Kastello. — Po \$1: Mrs. M. Dolanc.
Melrose Park—Po \$5: Mr. Frank Kerkoch. — Po \$2: Mrs. Anna Brankovich.
Sparta—Po \$5: Mr. Joseph Mihelich.
Lemont—Po \$262: Rev. Jagodzinski.
Joliet—Po \$45: Društvo sv. Družine št. 1.
Ottawa—Po \$2: Mrs. Ursula Kozarich.

CALIFORNIA—

San Francisco—Po \$5: Mrs. Anna Judnich. — Po \$3: Mrs. A. Golob, Mr. Anton Mihelčič. — Po \$1.50: Mrs. C. Lovrin. — Po \$1: Mrs. C. Cesa, Mrs. M. Ivec, Mrs. A. Judnich.

OHIO—

Cleveland—Po \$13: Mary Straus. — Po \$5: Anthony J. Orazen. — Po \$2.50: Mr. F. Misič.
Barberton—Po 50c: Frances Ošaben.

PENNSYLVANIA—

Johnstown—Mrs. Joseph Ball & Anna Blough collected \$50. — Po \$5: Joseph Juh, Anton Gale.
Pittsburgh—Po \$5: Mr. Frank Rogina. — Po \$2.50: Mrs. Mary Curl. — Po \$1: Mrs. C. Lincur.
Steelton—Po \$100: Neimenovani iz Steelton.
Cairnbrook—Po \$10: Družina Penko.

NEW YORK—

Brooklyn—Po \$1: Mrs. Agnes Hutter, John Joseph Hutter.

MICHIGAN—

Holton—Po \$1: Frank Deblock.

WISCONSIN—

Milwaukee—Po \$20: Mr. John Pavc. — Po \$5: Mr. Steve Mohorko.

COLORADO—

Pueblo—Po \$1.50: Mrs. A. Braidich.

IOWA—

Clinton—Po \$3: Društvo sv. Roka št. 10.

MINNESOTA—

Ely—Po \$5: Margaret Colarich.

NOVE NAROČNIKE DOBILI:

MRS. J. GREGORKA, Waukegan & North Chicago, Ill., dobila: Mrs. Jennie Novak, Mrs. Lojze Zupec, Jakob Smole, Matt. Bespolec, Mrs. Zalasnik, Apolonija Traven, Mrs. Jakob Celesnik, Mrs. Victor Slana, Mary Papes, Mrs. Michael Prebil, Mrs. Josko Heraur, Joseph Grom, Rosie Dolenc, Mrs. Marian Prine, Katinka Kolenc, Maria Gorisek, Mrs. Jakob Pleskovec, Mrs. Louis Mehlin, Sophie Movsek, Frances Koncan, Mrs. Mary Makovec, Mary Krantz, Peter Tercek, Mary Zobec.

MR. PERHNE in MRS. BOGOLIN, Sheboygan, Wis. dobili: Mrs. Mary Dragan, Miss Mary Erzen, Mr. Frank

Repensek, Mrs. Steve Radovan, Mrs. Frances Rebec, Mrs. Mary Povshe, Martha Jakovec, John Starich.

LUCIJA GREGORCICH, Milwaukee, Wis., dobila: Mary Kopach, Mary Krivec, Mrs. Anna Godec, Jakob Jenko, Helen Bizjak, Mr. John Pave, Molly Hojnik, Jozef Kerznar, Mrs. Frank Bregar, Mr. J. Zaleznik, Anton Lah, Mary Weit, Mr. Anthony Halozan, Mrs. Rosie Dezelan, Anton Bohte, Anna Javornik, Mr. Louis Lubisek, Josephine Zemljan, Lucija Gregorcich, Mike Sikole, Elizabeth Sedmak, Mr. Frank Sedmak, Frances Dragan, Charles Malensek, Mr. John Kastelec, F. Sterle, Rose Dullar, Antonia Lehman, Eva Oswald, Charles Bokal.

REV. P. KONSTANTIN URANKAR, Jugoslavija, Europa, dobil 9.

J. KOPRIVSEK, Bethlehem, Pa., dobil Terezijo Sinko.

REV. JOHN, Lemont, Ill., dobil Mrs. Mary Jantes.

REV. BENIGNUS SNOJ OFM., Lemont, Ill. dobil Mr. Math Plahuta.

MRS. F. NOVAK, Chicago, Ill., dobila Louis Mikel.

Zahvaljujejo se Bogu, Mariji Pomočnici, Marija Pomagaj, Presv. Srcu Jezusovemu, škofu Baragi, sv. Judi, sv. Antonu, sv. Frančišku, za pridobljeno milost, sledeće:

Mrs. Starc, Lorain, Ohio; B. Schweiger, Soudan, Minn.; N. N., Lorain Ohio; M. Madci, Ottawa, Ill.; F. Marolt, Cleveland, Ohio; Mrs. M. Maierle, Detroit, Mich.; Mrs. J. Asseg, Cleveland, Ohio.

DAROVI:

ZA LIST AVE MARIA in MARIJA POMAGAJ—Po \$3.00: B. Schweiger, F. Urajnar. — Po \$2.50: J. Koprivšek. — Po \$2.00: I. Kirn. — Po \$1.00: Mrs. J. Brula, M. Gregorich, Mrs. J. Primožič, F. Marolt.

Po \$10: I. Kirn. — Po \$5.00: F. Ogrin, H. Drašler, A. Možina, J. Vavšek. — Po \$3: B. Schweiger. — Po \$2.50: J. Koprivšek. — Po \$2.00: I. Kirn. — Po \$1: Mrs. J. Brula.

ZA KRUH SV. ANTONA—Po \$2: J. Kastelic. — Po \$1: M. Gregorich. — Po 50c: L. Meshnik.

ZA OLTAR—Po \$10: I. Kirn. — Po \$5: J. Vavšek, A. Možina, H. Drašler, F. Ogrin. — Po \$3: F. Kukman. — Po \$2: G. Dolinar, J. Jernejčič. — Po \$1: F. Petrovičič, M. Lautar.

ZA SV. JOŽEFA—Po \$1: A. Strlekan.

ZA LUČKE PRI MARIJI POMAGAJ—Po \$5: A. Pelko, Mr. in Mrs. L. Košnik, Mrs. H. Marn, Mrs. L. Conrad, — Po \$3.50: M. Useničnik. — Po \$3: J. Kosmerl. — Po \$2: I. Kirn, J. Soklich, Mrs. J. Bovitz, Mrs. J. Majen, Mr. in Mrs. A. Matkovich, Mrs. E. Gerbeck, Mrs. M. Skerl, Mrs. U. Bogolin, Mr. Colarich, Mrs. Skoda. — Po \$1: Mrs. M. Zdajnar, Mrs. G. Mocivnik, J. Poljak, Mr. in Mrs. J. Sever, Mrs. J. Gabrovshik, Mrs. J. Pugl, Mrs. A. Braidich, Mrs. A. Stepanich, Mrs. A. Oratch, T. Stipich, B. Sedmak, Mrs. M. Fear, Mrs. A. Lindic, M. Levar, M. Lavš, Mrs. M. Maerle, N. N., J. Jernejčič, F. Kupšek, Mrs. A. Madic, Mrs. M. Dragoman, A. Jordan, Mrs. J. Blazic, Mrs. F. Kosir, Mrs. J. Perko, Mrs. T. Plut, Mrs. F. Roitz, Mrs. A. Nose, Mrs. J. Rogel, Mrs. U. Kosaric, Mrs. F. Ambros, Mrs. Sustersic, Mrs. H. Zdajnar, M.

Vidmar, A. Urbas, Mrs. H. Starc, Mrs. D. Fera, Mrs. M. Usenicnik, Mrs. M. Volker, Mrs. Selak, Mrs. Schneider, Mr. L. Beers, J. Vintar, Mrs. E. Gabrenja, Mrs. F. Osaben, Mrs. A. Kozlevcar, J. Meglen, A. Nemgar, C. Traven, A. Pozun, M. Prah, M. Mehle, A. Zupancic. — Po 84c: S. Mohorko. — Po 80c: F. Grahek. — Po 75c: M. Lovše. — Po 65c: A. Stefanic. — Po 50c: Mrs. M. Retel, F. Gerchman, T. Mertinovich, E. Ulic, Mrs. F. Starman, F. Jeran, M. Lautar, N. N., Mrs. M. Dolinar, Mr. in Mrs. M. Dermes, M. Kraincz, M. Kovach, L. Meshnik, J. He-raur, M. Perušek, P. B. A., Mrs. Jelenc, Mrs. Gornik. — Po 25c: C. Mayer, Mrs. M. Leban, J. Turnsek, J. Koscak, Mrs. A. Vogric. — Po 10c: M. Tomazič, Mrs. J. Turnsek, M. Tomazic.

APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA—Po \$10: F. Kupšek, M. Kupšek, Mr. L. Prelog, Mrs. T. Sternischer, G. Bukovec, N. Miketich, F. Miketich, B. Karlegar, J. Trinko, Mrs. Petach, P. Gasper, M. Gasper, M. Zaletel, Mr. J. Glivar, Mrs. M. Glivar. — Po \$5: N. Ivanetic. — Po 50c: M. Prasnkar, J. Prasnkar, Mrs. B. Vardijan.

SVETE MAŠE—Po \$10: A. J. Oražem. — Po \$5: Mrs. M. Majerle, Mrs. Zupančič, Mrs. M. Grum, Mrs. Buchar, Mrs. F. Novak, J. Smerdelj. — Po \$4: M. Ho-

chevar, K. Kopic. — Po \$3: Mr. in Mrs. J. Poljak, Mrs. A. Molek, J. Gorenz, F. Starman. — Po \$2: A. Blackard, M. Usenicnik, Mrs. J. Radez, Mrs. B. Vardian, J. Kokal, F. Jeran, M. Perme, J. Kotzman, P. Lavrich, F. Kukman, Mrs. F. Kosir, M. Dolinar, F. Ogrin, M. Kraincz, Mrs. A. Pogorelez, Mrs. M. Centa, Mr. S. Virag. — Po \$1.50: F. Starman, J. Kastelic. — Po \$1: Mrs. A. Galecki, Mrs. G. Mocivnik, Mrs. J. Pugl, Mrs. A. Brajdich, Mrs. L. Panijan, Mrs. M. Sivic, M. Majerle, N. N., Mrs. M. Sodec, Mrs. J. Zupančič, Miss M. Zore, Mrs. T. Plut, Mrs. M. Dolanz, Mrs. U. Kozaric, M. Nartnik, Mrs. M. Polanshek, Mrs. K. Starc, Mrs. F. Brezovar, Mrs. A. Verhovec, Mrs. F. Pajk, Mrs. A. Kozlevcar, Mrs. M. Tomazic, Mrs. A. Gliha, Mrs. L. Judnich, Miss A. Skul, J. Pugl, Mrs. J. Koscak, Mrs. M. H. Tometz, M. Dragoman, A. Markyn, Mrs. Petarch, M. Lautar, M. Kurent, K. Modrcin, F. Mikolich, M. Bluth, Mrs. M. Oblak, Miss M. Zore, Mrs. P. Stinack, Mrs. Panian, M. Mehle, druž. Jevnik, J. Ancel, F. Marolt, M. Nartnik, B. Mihelich, J. Pazel, Mrs. Gery, Mrs. M. Selak, Mrs. Škoda, Mrs. F. Tushar, A. Hutter, T. Potokar, J. Ogulin, Mrs. M. Shiltz, Mrs. H. Moren, A. Zobec, A. Hochevar, F. Zivetz, M. Tomazic, Mrs. S. Couture.

JUNIORS' CORNER

THE MAIL BAG

Our school had a little program for Fr. Pribyl who is our assistant priest at the Mother of God Church. He received two beautiful gifts, a gorgeous bouquet of roses and a spiritual bouquet given by the school children.—**Gertrude Repp** (Waukegan).

* * *

In last December's issue I read about the picture contest. It is a very good idea. At present, however, I haven't any picture of myself. I attend a public High School and am a Sophomore. My brother Louis is a Freshman.—**Mary Koshir** (Mellen, Wis.)

* * *

Hello everybody, and how are you? I have not written in a long time but I do hope to write more often. I am nine years old and in the fourth grade. My teacher's name is Miss Bertha Smith. She is a very good teacher.—**Leona Koshir** (Mellen, Wis.)

* * *

Though I'm not very good at winning contests, "it never hurts to try." My hobbies are: going to the movies, sports like basketball and football. I like to go skating too. May I have some Pen Pals.—**Helen Bozich** (Gilbert, Minn.)

* * *

P. S. How about waking Mary Stepanich up for me?
—**Katherine Novak** (Virginia, Minn.)

Thank you for the beautiful prayer book I received. I am attending Girls' Central High School. Classes are taught by the Sisters of Charity. I will not forget to write again . . . With love.—**Eva Culum** (Butte, Mont.)

* * *

Sorry I didn't write sooner but I'm so busy with either my school work or something else. A poor excuse is better than none at all. A friend.—**Angela Marolt** (Gilbert, Minn.)

* * *

I was very pleased to see a letter from you this month in the A. M. You really don't know how I love to read your letters. I could read pages and pages written by you. (Flatterer!)—**Pauline Rosa** (Detroit, Mich.)

* * *

Just a while ago I read the Juniors' Corner and I must compliment it. (No quarter expected!) St. Lawrence's Church is completed and we're glad to hear that you're ready for the "Žegnanje." I hope you'll make it, J. F.? Vickie and I are expecting you, h'aint we Vic? How grateful we Americans must be to have the opportunity of practicing our religion freely while our neighbors abroad are prevented in every possible way. It's almost supper time. have a piece of chocolate cake, please. Oh, I don't suppose you like it. If you do, drop around sometime and get your share.—**Josie Lekan** (Cleveland).

I am very sorry I did not write before this. I was too busy with school work. I know the twins who wrote a letter to the A. M. Their sister attends High School with me . . . I was surprised to see that my girl-friend, Sophie Matkovich won a prize in the contest.—**Josephine Skoff** (Joliet).

* * *

This is my first letter to the A. M. I am twelve years old and in the sixth grade. I attend the Mother of God school and my teacher is Sr. M. Caroline. —**Mary Jesenovec** (N. Chicago, Ill.)

* * *

I wrote about a year ago and thought that was plenty. But I received a letter from a priest in Lemont and he told me to be sure to write to the Jrs.' Corner. I am thirteen years old and am going to graduate this year. When you get this letter you can tell the priest I wrote to please him. (Fr. C. M. what are you thinking of as you read this letter in the Corner?) —**Christine Adams** (Kansas City, Kan.)

* * *

At the Slovenian church we had two high Masses for Easter. We sang a very beautiful Latin Mass and some very nice Slovenian songs. Father Vodušek, our Slovenian priest is doing very much for our Slovenian Church.—**Donald Kambic** (San Francisco).

* * *

We had Forty Hours' Devotion here with Father Bernard in charge. Although it was in Slovenian, I went every time and understood almost everything. He really preached nicely . . . Yesterday there was another missionary here, Father McCormick. He is one of the Maryknoll Fathers. He told us many nice things about the Chinese people and their customs. I have his address, so when he gets back to China, I'll be able to write to him. This afternoon he showed a movie about China: how the priests and sisters work there and what they have accomplished. They really have wonderful results.—**Julia Skubitz** (Ely, Minn.)

* * *

I hope you welcome me into the Juniors' Corner! I like to read the J. C. very much. My name is Billy Chiuminatta. Mother is Slovenian and Father is Italian. I live with my grandma . . . I am in the fifth grade and my teacher told me that I wasn't going to pass. I am saying a prayer to Our Lady of Perpetual Help so I will pass. Father, will you pray for me too? Will you please ask Vickie Hovevar to exchange letters with me?—**Billy Chiuminatta** (Butte, Mont.)

* * *

When I come home for lunch I ask my mother if the Ave Maria came. When it does come I always look at the Juniors' Corner to see who won the contests and what the new ones are. I only read the English section because I can't understand Slovenian.—**Argela Hodnik** (Waukegan).

* * *

This is my first letter to the Juniors' Friend, so I'll have to describe myself. I am five feet six, weigh 135 lbs., brown eyes, brown hair, round full face and short, and 16 years old . . . I really want to congratulate Rose

Cimperman and Alvina Horžen for their beautiful letters in the A. M.—**Anna Smrekar** (Kansas City, Kan.)

* * *

I am in the fifth grade and go to St. Stephen's School. Every Friday we have drawing . . . Here's a riddle to solve: When the sun comes out the little man runs away . . . Who is it? A snow man!—**Rose Grum** (Chicago).

* * *

I am so very sorry that I haven't written for a long time . . . The weather here is so nice. We had a visitor several weeks ago. He was from Pittsburgh—my daddy's second cousin. He came here to look for a job . . . For health California is the best place in the U. S.—**Josie Skubic** (Fontana, Calif.)

* * *

I meant to send you a duck for Easter but they didn't hatch until long after. I'm inviting you to visit us: we could pick "regrat" together. Sheboygan sends you warm regards—**Betty Jane Horžen**.

* * *

Dear Juniors' Friend: My! It's been such a long time since I last wrote to you that I can't even remember when it was! I hope you will forgive me for not writing sooner . . . First of all I want to tell you of the stammering contest I almost won the other week (I wish there would have been one!) when I received that lovely gift from you. It is something which I shall keep all the days of my life and appreciate highly . . . All I can say is that that "Ora pro me" was not written in vain. I'll remember to pray for you every time I use the missal . . . Regards to Fr. Cyril (one Sheboyganite to another) and Fr. Alexander—**Alvina Horžen** (Mt. Assisi).

* * *

Concerning the glowing compliments: you asked if my ears are red. Well, I was surprised but they aren't and that's the truth. O yes, about those who read the Juniors' Corner but never write, well—come on kids! Write a letter every month! . . . U R 2 good . . . 2 B forgotten.—**Gertrude Repp** (Waukegan).

* * *

A Thank You goes to the following Juniors for writing during the past few months: Anna Moltich, Sheridan, Mont.; Christina Veselich, Kansas City, Kan.; Angela Jesenovec, N. Chicago, Ill.; Josephine Sercel, Cleveland, Ohio; Mary Bostjancic, Joliet, Ill.; Rosanna Gainer, Barberton, Ohio.

* * *

I am sending you a poem called "My Memories." Later on I shall write some Serbo-Croatian stories which I heard in Europe. Right now I am having difficulty with the translation.—**Julius Sustaric** (Brooklyn).

* * *

Oglesby is a nice little town and I like it. I have visited Lemont once or twice. This summer I will visit Lemont again with mother and father. Perhaps some of my brothers and sisters will go. There are ten of us in the family and we get along nicely. Six girls and two boys plus father and mother.—**Alice Kernz** (Oglesby, Ill.)

WINNER OF THE LETTER CONTEST: ROSE CIPPERMAN, MT. ASSISI.

Dear Juniors' Friend,

Here I am struggling to write you a letter in this warm weather. But I must, to fulfill my New Year's resolution. Remember? I usually have a lot to say, but somehow the words don't seem to come.

Let's see . . . Well, here's something I can tell you and the Juniors: We have a new candidate at our Convent. She comes from Newburgh, Ohio. She isn't a stranger to the Juniors because her letters have appeared in the A. M. several times. Do you remember Josephine Lindich? Well, she's keeping us company now. Although she is rather quiet, we still like her a great deal. I'll tell her to write sometimes. (See what a booster I am for your Corner?)

Now that the warm weather is here, it's getting arder to attend school. A person feels like fishing or sitting beneath some tree just dreaming. I wonder if anyone else feels that way?

Well, I think I've taken enough space. So, hoping that spring fever doesn't get too many Juniors down I'll close with best regards to all.

Rose (Rosie) Cimperman.

SMILES

He: Can you name five days of the week without naming Monday, Tuesday and Wednesday?

She: Easy. Today, yesterday, day-before-yesterday, tomorrow, and day-after-tomorrow.

* * *

Teacher: What do you mean by coming to school with your hair in that condition.

Boy: No comb, Miss.

Teacher: Use your father's.

Boy: No hair, Miss!

* * *

Miss Jones: Who was DeSoto?

Pupil: DeSoto was the man who discovered the soda.

* * *

Negro: Say, mister, yo got a black spot on your forehead.

Smart fellow: That's nothing—you're black all over. (Sent in by Dolores and Dorothy Bostjancic)

THE APOSTLE OF THE CHIPPEWAS

Father Baraga had one arch enemy against whom he had to fight with all his might—whiskey. White traders, with little honesty but with plenty of "fire water," demoralized the Indians, who, as a rule had an almost unquenchable thirst for strong liquor. After getting the Indians in a drunken stupor, they would bargain for the native's furs; often whisky was traded for furs, a practice that brought starvation and misery to the Indian's family. When drunk, an Indian would become a terrifying creature; his pent-up warlike nature would seem to have been released. The native

In a church, at the baptismal font, little Johnny was being christened. John's sister (as the minister drops water on Johnny's head): "Behind his ears, too, Reverend Smythe."

* * *

Waiter: Are you Hungary?

Broker: Yes, Siam.

Waiter: I'll Russia to the table.

Broker: All right. Sweden my coffee and Denmark my bill.

* * *

Customer: Waiter, it's almost half an hour since I ordered that turtle soup!

Waiter: Sorry, sir, but you know how slow turtles are.

* * *

Teacher: Give me a sentence with a direct object.

Pupil: You are pretty.

Teacher: What is the object?

Pupil: A good mark on the report card.

(Sent in by Alice Kernz)

* * *

Dear Juniors:

May I peek over your shoulder? I'd like to see that report card you brought home. I wonder how many of the Juniors will march to the woodshed? Of course, I am only kidding. I just know all of you passed.

Vacation will be here before you receive the A. M. How about keeping in touch with me? At least on the rainy, stay-indoors, days you will manage to drop me a word or two? Of course, if it is nice that old swimming hole will come handy. If you go down, always come up for air—only fish can breath in the water. I want all of my Juniors back next fall.

Did you notice the New Face on the Mail Bag? So many letters were on file that I had to write the most interesting things of each. You don't mind? I received letters from all the seventh and eighth graders from Kansas City, Kansas. They sent me their picture too, so now I just know to whom I am writing. Wasn't that nice of the boys and girls? Three cheers for Kansas City!

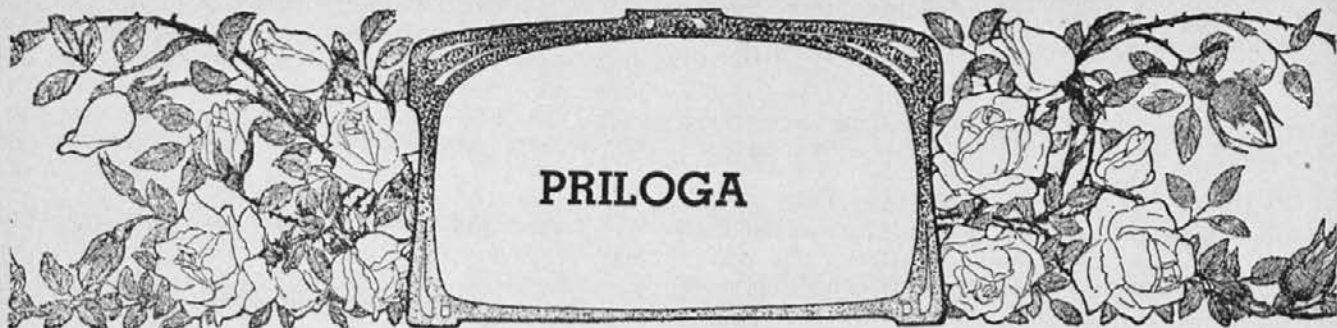
Happy Vacation!

THE JUNIORS' FRIEND.

men, when in that condition, have been known to commit murder, the women to bite off each other's noses, ears and fingers.

Father Baraga's pleas and admonitions to the traders were to no avail; they were answered with insults and threats. In malice, they brought more whisky to the Indians. Because they feared his influence, they slandered him and belittled his teachings. He had taught the Indians to cultivate their lands and to live a settled life. The traders, however, were unwilling to have them abandon their hunting, for they were interested, not in the welfare of the Indian, but in the value of his furs.

(To be continued)

PRILOGA

DAROVI ZA ŠOLSKE SESTRE

NEW YORK—

Častitemu gospodu župniku Rev. P. Petriču se danes kar najlepše zahvalujemo za njegovo priporočilo v cerkvi in dvorani. Iskren Bog plačaj!

Ker se pa toliko časa nismo oglasile, so dobri farani gotovo že mislili, da smo res tako naredile kakor jim je povedal njihov gospod župnik v dvorani, namreč, da kar podnevi skolektamo, zvečer zapravimo. Da temu pa le ni tako, podamo sledeče.

Kolekta je, proti našemu pričakovanju, prav dobro uspela. Nabrala se je lepa vsota za naš, sedaj že začetni, samostan. Ni bilo treba preveč jamrati, sami ste nam, navzlic vsem težkočam, radi prihiteli velikodušno v pomoč. Zadnji večer, je bilo pravo presenečenje, ko nam je Mrs. Ovca že pri vstopu ponujala petak, Vinko odšteje 5x5+20 in Frances primakne še drugih 5. Kako smo se čedile temu zemeljskemu bogastvu.

Za vse pa gre zasluga v prvi vrsti blagi, dobro poznani družini Mr. Vincent Ovca, kjer smo imele cel čas vse na razpolago, dočim so domači prenašali vsakovrstne žrtve. Tetka Mina Zabret nam je odstopila med dnevom celo svoje stanovanje s kuhinjo vred in z vsem kar gre v lonce. Mrs. Archul in njeni otroci so že poznani kot postrežljivi tujcem. O tej dobroti smo se same najbolj prepričale. Kjer je le bilo mogoče, ali skoraj nemoogoče, bila je z nami in delala z nami. Kako naj se ji tu primerno zahvalimo? Preveč je dobrih del, da bi jih mogle tu naštet. Za vse pa ve On, ki bo enkrat njen plačnik. Preskrbela nam je tudi karo in nas tako seznanila z novimi dobrotniki Mr. in Mrs. Matt Curl. Koliko jima dolgujemo ker brez mašine ne bi mogle nikamor. Sam Bog ve, koliko sta se žrtvovala za nas. Naj omenim še eno dobro dušo, in ta je Mrs. Veronika Ruppe. Prišla je po nas v slov. cerkev v New York, povabila nas na zajtrk v Brooklyn, šla je z nami na kolekto, pripravila nam večerjo in potem nas spremila na vlak za domov.

Vsem tukaj imenovanim, pa tudi vsem ostalim Slovencem v New Yorku, ki so nam na katerikoli način nudili pomoč, iskrena hvala in plačilo od Boga.

Lepo nam je bilo med vami; zato se vas tudi tako rade spominjamo in prosimo dobrega Boga, da vam vse poplača in to z obrestmi.

Kolektarici.

Po \$100.00: Mr. in Mrs. Vincent Ovca	---\$100.00
Po \$30.00: Mr. in Mrs. Henry Schier	----- 30.00
Po \$25.00: Mr. Vincent Ovca, Jr.	----- 25.00
Po \$25.00: Misses Higgins	----- 25.00
Po \$20.00: Miss Mina Zabret	----- 20.00
Po \$15.00: Miss Peterka	----- 15.00

Po \$10: Mary Verderber, Frances Ovca, Mr. Henry Mertel, Mr. John Jeglič, Mr. Joseph Dolar, Mr. Mike Kovac, družina Penko, Mrs. Fanny Kršmanc, Mr. Gabriel Tassotti, Josephine Anžlovar, Mary Šuster, družina Anton Hren, Mary Geluk, Nick Kirinčič, Oltarno Društvo Sv. Cirila in Metoda.

Po \$6.00: Družina Murn, Gertruda Vesel, Frank Pirc, Mike Pirnat.

Po \$5.00: Družina Ferk, družina J. Markovič, M. Kvas, Habjan, družina Crnkovič, družina Archul, J. Jurkas, Fr. Koprivnik, družina F. Sellak, Mary Grbec, Paul Nakrst, Josepr Kljun, Gregori Škule, Jakob Žagar, Johana Bruner, Ivan Ručigaj, Ana Berlan, Fanny Zajc, Tassie Šauli, Ivanka Stromberg, Fanny Stupica, J. F. Košak, Fanny Krč, Gabriel Markovič, Mary Lenaršič, Fanny Nakrst, Martin Žolnar, Charlie Pirc, A. Pasavec, Paulina Hallenbach, Neimenovana, Charles Majestic, Gabriel Chandler, M. P. Curl, Neimenovana, Catherine Kepic, Mary Balantič, Mr. in Mrs. Leo Zakrajšek, Bučar, Peterka Sr. & Jr., Ivanka Ulčer, Angela Colnar, Agnes Visković, Frank Meitzen, Eppich, Elsie Swenshek, Mr. & Mrs. Kobilca, Fanny Gosar, John Grill, Uslužbenci "Glas Naroda", Anthony Moltz, Mary Drčar, Ana Cerar, Valentin Pavlič, Catherine Pavlič, Ana Potrato.

Po \$3.00: Mrs. Ulčer, Kuhar, F. S. Joseph Lenarsich, Joseph Zupančič, Arneš, Matija Lenarsich, Anton Šubelj, Barbara Sertič, Ana Zorman, Ana Alex, Veronika Ruppe, družina Česarek, Barbara Pirnat, Mr. & Mrs. Crawford, Balantič.

Po \$2.00: Agnes Osolnik, družina Bupnik, Mr. & Mrs. Liker, Ann Blauss, Josephine Klobučar, Uršula Erhatic, Mutko, Avgust Kavčič, Ant. Kastelec, Erna Blaznik, Josephine Svet, Helen Nachtigal, Paula Petek, družina Hološek, Sophie Bregar, Mary Zaube, Mary Prelovšek, Johana Tomič, Mary Ganser, M. Manchuj, Mary Ivanšek, Joseph Pirc, Tončka Juvan, G. F. Janoš, Mr. Rhpnik, Metod Končan, Mr. Duzze, Neimenovana, Fanny Paulič, Pauline Šubelj, Jack Vilar, Charlie Župan, Robert Patton, Mary Stare, Cecilia Remc, Vincent ZaZlokar, Frank Anžlovar, Valentin Capudar, Frank Kukovič, Frank Cerar, Vinko Končan, John Vesel, Frank Poje, Jerry Ko-

privšek, Korošel, Agnes Gunde, John Terček, Catherine Zanoskar, Ludwig Oberwalder, Barič, Marija Murnik.

Po \$1.50: John Habjan, Mike Grašek, V. Habjan, N. Kosmach.

Po \$1.00: Krech Antoinette, Mrs. A. Glatz, Mrs. Harry Snajder, Fanny Hribar, Theresa Dobson, Elizabeth Šubelj, Margaret Jančigar, Antonija Setnikar, Matt Lubo, Anton Marčun, Anton Ovca, Catherine Pfeifer, R. Lommel, Emma Schaffer, Joseph Felicijan, Uršula Kagal, Redinger, Kastrin, Siems, Shurga, Schmaltz, Car. Beck, Mary Prible, Strmetz, Maurin, Babor, Catherine Stark, Peter Osterman, Johanna Vesel, Helen Rostohar, Angela Vavpotič, Mary Pirc, Mary Mittel, Johana Lenšek, Helen Kobilra, Mary Derganc, Mary Zevnik, Mary Rovtar, Mary Mlakar, Tassie Gregory, Marčun, Hribar, Fugina, Slavka Bukovec, Conrad Mueller, Frank Lovšin, Paul Nakrst, Ignac Nakrst, Michelina Skrovonska, Slavka Janša, Frank Tušek, Frances Umek, Rudy Osterman, Mitzi's Beauty Parlor, Julius Adamic, Helen George Stojš, Matija Glad, Albina Potočnik, Mary Valetič, Mary Maček, Andrej Pavlič, Frank Kušar, Agnes Krkovič, Friegel, Neimenovana, Mary Gardia, Mary R. Jengowski, N. N., Catherine Gulič, Mary Pichelr, Joseph Habjan, Vojška, Martin Kauch, Anton Beljan, Frances Smet, Pauline Rehorič, Mary Legisha, Helen Pellich, Ekie Premru, Vera Strnad, Jennie Peshel, Mary Miedich, Frank Rode, Joe Matzel, Joe Zagar, John Žakel, Helen Nachtigal, L. Rožman, Stanič, Frank Capudar, Frank Hribar, Kreck, Shop, Catherine Gulik, Mrs. Tinger, Mary Kosmač, Mrs. Kompare, Mary Habjan, Kresse, F. M. Hočevvar, Johana Ribič, Kresch, Mandel Girls, Milka Medved, Jože Skrabe, Sylvia Hodnik, Mary Kobe, Vavpotič, Helena Giovanelli, Mary Meglič, Jeraj, Mary Stare, Mary Rep, Mrs. Miek, Marčun, Mandel, Mary Cerar, Rose Habjan, Franciška Zaletel, Mary Petrič, Mrs. Kompare.

Po 50c: Gertrude Luteršek, Mary Ganzer, Catherine Urbania, Tone Ogrinc, Ann Jančigaj, Marjanca Hribar, Jennie Martinčič, Rubenbauer Bakery, Neimenovana, Louis Češarek, M. Branika, Košak, Martenasco, K. Svet, Luci Williams, Neimenovana, Neimenovana N. N., Daniel-sor M., Helen Corel, Mrs. Alex, M. Fr. Mihelič, C. Dolar, Franc Mašek, Max Kranjc, Fanny Topolka, Mary Jeran, Helen Colverd, Birk, Matija Curl, Marko Delač.

LEPA HVALA

Podpisane izrekamo najprisrčnejšo zahvalo prečastitemu Monsignoru V. Hribarju, župniku fare Marijinega Vnebovzetja, Cleveland, (Collinwood) Ohio, ker nam je dal dovoljenje, da smo smele pobirati milodare po njegovi župniji za naš novi dom.

Najlepša hvala tudi mnogo spoštovani družini Kness, ker so nam bili vedno na razpolago pri našem težavnem poslu, ter so nam vsestransko pomagali. V vsaki potrebi smo se zatele k njim in so nam takoj priskočile na pomoč.

Veliko hvaležnost dolgujemo tudi preblagi Mrs. Anne Strnad, katera je žrtvovala svoj čas in svoje delo, da nam je omogočila priti do oddaljenih slovenskih družin.

Nadalje se zahvaljujemo za vse mnogoštevilne nam izkazane usluge Mr. Narobe, Mr. Lewis, Mr. Konciliji, Mr. Zimperman, Mr. Gubanc, Mrs. Gerčar, Mrs. Zallar, in Mrs. Kozel.

Tisočeri "Bog plačaj", vsem faranom Marijinega Vnebovzetja, in tudi drugim za milodare, katere se nam poklonili, kljub svojemu skromnemu zaslužku.

Tistim blagim srcem pa od katerih smo dobile povabilo naj se vrnemo, ker jih nismo dobile doma, pa bodi povedano, da nam je to nemogoče, radi kratkega časa, ki nam je bil odločen za Collinwood. Ako nam žele kaj pomagati, naj pošljejo svoj dar na spodaj dani naslov.

A me sestre na gričku Assisi v Lemontu se pa hvaležno spominjamo svojih milih dobrotnikov v svojih vsakdanjih molitvah.

Sr. M. Leonija in Sr. M. Serafika,
Mount Assisi Convent,
Lemont, Illinois.

COLLINWOOD, OHIO — ŽUPNIJA MARIJINEGA VNEBOVZETJA

Po \$10.00: Mr. & Mrs. Kness & Family, Mr. & Mrs. Frank Narobe, Mr. & Mrs. Frank Pirc.

Po \$6.00: Mr. & Mrs. Frank Kacin.

Po \$5.00: Mr. & Mrs. Anton Ponikvar, Mr. & Mrs. Joseph Prisel, Mr. & Mrs. Louis Izanc, Mr. & Mrs. Anton Leskovec, Mr. John Sede, Mr. & Mrs. John Grčar, Mrs. Mary Zupančič, Mr. & Mrs. Ralph Skolar, Mr. & Mrs. Matthew Leskovec, Mr. & Mrs. Thomas Odlazek, Mr. & Mrs. John Zaller, Mr. & Mrs. Ludwig Raddell, Mr. & Mrs. Joseph Novak, Mr. & Mrs. Anton Zallar, Mr. & Mrs. Anton Rakar, Mr. & Mrs. John Asseg, Mr. Frank Novak, Mr. & Mrs. Ivancic, Mrs. Cook, Mr. & Mrs. John Lewis.

Po \$4.00: Mr. & Mrs. John Terček, Mr. & Mrs. George Jenko, Mrs. Verhovec.

Po \$3.00: Mr. & Mrs. Egidij Klemenčič, Mr. & Mrs. Frank Salmich, Mrs. Jennie Soda, Mr. & Mrs. Andrew Fadiga, Mary, Alma & Joseph Zorman, Mrs. Frances Krainz, Mr. & Mrs. Zakrajšek, Mr. & Mrs. John Brodnik.

Po \$2.00: Mr. & Mrs. Frank Jurečič, Mr. & Mrs. Joseph Gaznik, Mr. & Mrs. John Vidensček, Mr. & Mrs. Joseph Hrastar, Mr. & Mrs. Joseph Modic, Mr. & Mrs. John Petric, Mr. & Mrs. Anton Somrak, Mr. & Mrs. Albert Germek, Mr. & Mrs. Jacob Pirman, Mr. & Mrs. Anton Pierce, Mrs. Novak, Mr. Simenc, Mr. & Mrs. Zupančič, Mr. & Mrs. Louis Vrbas, Mr. & Mrs. John Prisel, Mr. & Mrs. Max Cesnik, Mr. & Mrs. John Vidmar, Mr. & Mrs. Joseph Yenka, Mrs. Mary Benda, Mr. & Mrs. Anton Gubanc, Mrs. Skubic, Mrs. Skull, Mrs. Zorko, Mrs. Hodnik, Mrs. Lauric, Rose Yenka, Mrs. Zupancic, Mr. & Mrs. Pezdirc, Mr. & Mrs. Fitzgerald.

Po \$1.80: Mrs. Gregas.

Po \$1.50: Mrs. Vilar, Mr. & Mrs. John Sedej.

Po \$1.25: Mrs. Kristofelc.

Po \$1.10: Mrs. Hočevvar.

Po \$1.00: Mr. Albert Bradac, Miss Vidmar, Mr. Victor Lusin, Mr. & Mrs. Joseph Furlan, Mr. & Mrs. Frank Suštaršič, Mr. & Mrs. Frank Hiti, Mr. & Mrs. Frank Komin, Mrs. Barbara Vardijan, Mr. & Mrs. Joseph Ponikvar, Mr. & Mrs. Joseph Eravec, Mr. James Medves, Mr. & Mrs. John Pintar, Mr. & Mrs. John Bradac, Mr. & Mrs. Joseph Turk, Mr. & Mrs. John Rebolj, Mr. John Centrik, Mr. & Mrs. John Rakar, Miss Molly Zupanz, Mr. & Mrs. Joseph Ferenčak, Mr. & Mrs. John Creck, Mr. & Mrs. Steve Benčar, Mr. & Mrs. Frank Benedict, Mr. & Mrs. Ivan Spehek, Mr. Frank Spenko, Mr.

& Mrs. Anthony Yerak, Mr. & Mrs. William Kosec, Mr. Ivan Yurkezi, Mr. & Mrs. John Ussai, Mr. Joseph Ule, Mr. & Mrs. Urban Praznik, Mr. & Mrs. Matthew Podnar, Mr. & Mrs. John Omerza, Mr. & Mrs. Frank Zaverl, Mr. & Mrs. Teresa Kasunic, Mr. & Mrs. Russ, Mr. & Mrs. Martin Rožnik, Mr. & Mrs. Louis Kozlevčar, Mrs. Frances Leskovec, Mr. & Mrs. Joseph Longar, Mr. & Mrs. Joseph Nachtigal, Mr. & Mrs. John Perušek, Mr. & Mrs. John Lovko, Mr. & Mrs. Frank Grill, Mr. & Mrs. John Hrovatin, Mr. & Mrs. Thomas Mlinar, Mr. & Mrs. Frank Verhotz, Mr. & Mrs. Aloyzjus Kozel, Mrs. Ana Kralj, Mr. & Mrs. Yerman Human, Mr. & Mrs. Anton Zorko, Mr. & Mrs. Anton Buckner, Mr. & Mrs. John Moze, Mr. & Mrs. John Malovrh, Mrs. Jennie Barbis, Mrs. Margalene Metzendorf, Mr. & Mrs. Matthew Dolenc, Mr. & Mrs. Ignac Fatur, Mr. & Mrs. Fred Vidmar, Mr. John Budnar, Mr. & Mrs. Joseph Polanz, Mr. & Mrs. John Knez, Mr. & Mrs. Stanley Bazily, Mr. & Mrs. Leo Štefančič, Mr. & Mrs. Fr. Volčanšek, Mr. & Mrs. Martin Vinšek, Mr. & Mrs. Val. Petacht, Mr. Vrbancic, Mr. Fred Tisovec, Mr. & Mrs. Joe Strohen, Mr. & Mrs. Stephen Lunder, Mr. & Mrs. Anthony Artl, Mr. & Mrs. Jos. Milavec, Mr. & Mrs. Adolf Tekaučič, Mr. & Mrs. Jack Siebert, Mr. & Mrs. Joseph Markel, Mr. Frank Drašler, Mr. & Mrs. Ludwig Oster, Mr. & Mrs. Jos. Kogoj, Mr. & Mrs. Steve Kanizoj, Mr. & Mrs. Matt Intihar, Mr. Frank Walland, Mr. Joseph Walland, Mr. & Mrs. Naininger, Mr. & Mrs. Louis Collogross, Mr. Laurence Leskovec, Mr. & Mrs. John Bencina, Mr. & Mrs. Frank Rovere, Mr. & Mrs. Albert Sluga, Mr. & Mrs. John Bolden, Mr. & Mrs. Anton Yerman, Mrs. Novak, Miss Ana Novak, Mr. & Mrs. Matt Cottman, Mrs. Margaret Sodec, Mr. Frank Mesec, Mr. & Mrs. Joseph Kmett, Mr. & Mrs. James Sepic, Mr. & Mrs. George Turek, Mr. & Mrs. John Kernel, Mr. & Mrs. Albert Benčar, Mrs. Agnes Krall, Mr. & Mrs. Wesley Micković, Mrs. Tamasele, Mrs. Eržen, Mrs. Tripal, Mrs. Hočevar, Mrs. Kozely, Mrs. Petric, Jennie Petric, Mr. & Mrs. Joseph Mišič, Mrs. M. Jereb, Mrs. Zorič, Mr. & Mrs. Furlan, Mr. & Mrs. Zele, Mr. & Mrs. Ipavek, Dr. Laushe, Mrs. Teresa Sharske, Mrs. Rudolf, Mrs. Fabijan, Mrs. Stakich, Mrs. Koncilija, Mrs. Gasic, Ana Vadual, Mrs. Kozel, Mrs. Silec, Mrs. Sapec, Mary Gornik, Mrs. Korosac, Mrs. Knaus, Mrs. Zagore, M. Lavric, Rose Stanger, Frank German, Mrs. Furlin, Mrs. Kozel, Mrs. Vrhovec, Mrs. Kogovšek, Mrs. Novosel, Mrs. Kobal, Mrs. Mramor, Mrs. Clemence, Mrs. Komin, Mrs. Jerančič, Mr. Brantel, Mrs. Josephine Grbanc, Mr. & Mrs. Torkar, Mrs. Potočnik, Anto Grdina, Mrs. Jelovic, Mrs. Slapnik, Mr. Dragoš, Mr. & Mrs. Stimac, Mr. & Mrs. John Winter, Mr. & Mrs. Anton Bokal, Mr. & Mrs. Dolšak, Mr. & Mrs. Planinšek, Mr. Frank Bittenc, Mrs. Morel, Mr. & Mrs. Švigel, Mr. White, Mr. & Mrs. John Russ, Mr. & Mrs. Konchan, Mr. & Mrs. Yerman, Mr. & Mrs. Gosserman, Mr. Artl, Mr. & Mrs. Godlar, Mr. & Mrs. Joseph Metlika, Mr. & Mrs. Jos. Champa, Miss Bojc, Mr. & Mrs. John Setina, Mr. & Mrs. Frank Glavan, Mr. & Mrs. Leo Poliss, Mr. Anton Potočnik, Miss Eileen Champa, Mr. John Smole, Mr. & Mrs. Anthony Intihar, Mr. & Mrs. Martin Bradac, Mr. John Vidgoj, Mr. & Mrs. Joseph Ferra, Mr. & Mrs. John Smerke, Mrs. Mary Vidmar, Mrs. Rose Zabukovec, Mr. Martin Nagode, Mrs. Mary Princ, Mrs. Bojc, Mr. & Mrs. Louis Grmevšek, Mr. & Mrs. Anthony O'Kicki, V. Pot-

pora, Mr. & Mrs. Frank Yarm, Mr. & Mrs. Anton Novak, Mr. & Mrs. Anton Ček, Mrs. Jennie Kozel, Joseph Hren, Mr. & Mrs. Frank Trepal, Mr. John Glavac, Mr. & Mrs. John Perko, Mr. & Mrs. Anton Ostanek, John Polumski, Mr. & Mrs. Benedict Pike, Mr. & Mrs. Anton Krall, Mrs. Teresa Sedej, Matthew Hribar, Mrs. Rose Kapore, Mr. & Mrs. Frank Yakos, Mrs. Catherine Erzen, Mr. & Mrs. Victor Brezar, Miss Mildred Tomšič, Mr. & Mrs. Ignatony Opalek, Mr. & Mrs. Martin Avsec, Mr. & Mrs. Jotius Kostelic, Mr. & Mrs. Joseph Opalek, Mr. & Mrs. Anseph Smole, Mr. Mike Drenšek, Mrs. Cecilia Mersnik, Mrs. Gertrude Balish, Mrs. V. Sustaršič, Mr. & Mrs. Frank Zagorc, Mrs. Uršula Kucler, Mr. & Mrs. Anton Metle, Mr. & Mrs. Punčar, Mrs. Nagode, Mr. & Mrs. Koroccc, Mr. & Mrs. Anthony Strnad, Mrs. Hočevar, Mrs. Kukman, Mrs. Sullen, Mrs. Zidell, Mrs. Petsche, Mrs. Svetina, Mr. Malovašič, Mrs. Fadden.

Po 50c: Emilia Novak, Marjeta Kandare, Mrs. Vesnik, Mary Kocjan, Mrs. Kužnik, Mrs. Možina, Mrs. Beruš, Neimenovana, Neimenovana, Mrs. Bolden, Mrs. Strnad, Mrs. Bošnjak, Mrs. Bellardin, Mrs. Mufič, Mrs. Udovic, Mrs. Skrinjar, Mrs. Bogovic, Mrs. Kremer, Mrs. Woodland, Mrs. Hočevar, Mrs. Gregorčič, Mrs. Kuhar, Mrs. Oblak, Mrs. Winter, Mrs. Sturm, Mrs. Avcin, Mrs. Smrekar, Mrs. Kinki, Mrs. Lorbard, Mrs. Matkovic, Mrs. Korvatin, Mrs. Cotte, Mrs. Urankar, Mr. Guich, Mrs. Kaučič, Mrs. Jalovec, Mrs. Barton, Mrs. Perušek, Mrs. Jakša, Mrs. Kaucic, Mrs. Junetic, Mrs. Gregorc, Mrs. Mišič, Mrs. Drenzer, Mr. Sivec, Mrs. Vidmar, Mr. Florjančič, Jno., Mr. Oblak, Mrs. Hribar, Mrs. Krivec, Mrs. Zagorc, Ana Zlate, Margaret Hvala, Joseph Petric, Christine Boldin, Mary Pekol, Mary Presecan, Mrs. Starich, Mr. Obolnar, Mr. Zupančič, Mrs. Rusnow, Mrs. Černe, Mrs. Strmole, Mrs. Kushlan, Mrs. Gliha, Mrs. Stik, Mrs. DeMarco, Mr. Henikman, Mrs. Rayer, Mrs. Zaller, Mr. Levar, Mr. Korkotec, John Orehovec, Mrs. Pizmoht, Mrs. Zupančič, John Jeffers, Frank Perme, Mrs. Pintar, Steve Nestic, Znidaršič Vincent, Mrs. Mausar, Mrs. Zaman, Miss Jankovich, Mrs. Wolfe, Mrs. Susel, Frank Laurich, Victor Shimenc, Frank Koren, Mrs. Gornik, Mrs. Music, Mrs. Potočnik, Mrs. Russ, Mrs. Kogoy, Mrs. Grayzar, Mrs. Tursič, Mr. Morell, Mrs. Makuc, Anton Srnel, Mrs. Navoda, Mrs. Habat, Mrs. Miklaučič, Alois Knaus, Mrs. Laurich, Mrs. Zakrajšek, Mrs. Yartz, Mrs. Tekavec, Mrs. Pekol, Mrs. Unetic, Mr. Yeran, Mr. Ule, Mr. Vene, Mr. Yeran, Mrs. Zawasky, Mrs. Swigel, Mrs. Germn, Mrs. Slapnik, Mr. Straus, Miss Mohorich, Mr. Milnar, Mrs. Morel, Mrs. Oswald, Mrs. Tomazic, Mrs. Tony, Mrs. Beck, Mrs. Ferlin, Mrs. Baltus, Mrs. Kuret, Mrs. Terček, Mrs. Zupan, Mr. Bubic, Mrs. Mivšek, Mrs. Baraga, Mrs. Bernot, Mrs. Prah, Mr. O'Kicki, Mr. Malnar, Mrs. Smole, Mrs. Lauter, Mrs. Stefančič, Mr. Vukcevic, Mrs. Jevnikar, Mrs. Struna, Miss Struna, Mr. Rayer, Mrs. Žagar, Miss Pavlovčič, Mrs. Kaušek, Mr. Koren, Mr. Champa, Mrs. Možina, Joseph Susteršič, Mrs. Vardijan, Mr. Homar, Mrs. Kolar, Mrs. Mahnic, Mrs. Znindaršič, Mrs. Turk, Mrs. Miklick, Mrs. Russ, Mrs. Tomsic, Mirko Erdeljec, Mrs. Zupancic, Mrs. Dolenc, Mrs. Wolfe, Mrs. Petrovčič, Mrs. Mrvar, Mrs. Yakoš.

POŠLJI GOSPOD DELAV- CEV ZA VINOGRAD SVOJ...

V novem letu smo pričeli v naši lemontski družini z novo pobožnostjo: H Gospodu bomo molili naj nam pošlje novih moči in sil za bodoče dni . . .

Kaj pomaga hišica, če ni koga, ki bi v njej stanoval, kaj pomaga slovensko semenišče, če bi v bodočih letih imeli pomanjkanje v naraščaju.

Gospod bo pomagal, pravimo. In trdno verujemo, da bo. Apeliramo pa tudi na vas, družinski očetje, družinske matere, da nam priskočite na pomoč za rekrutacijo božjih moči, slovenskih svečnikov in redovnikov.

Samostan nam je narod postavil, sedaj nam naj še narod pomaga, da dobimo kaj novega naraščaja.

Študentov imamo petnajst, v novih prostorih lahko naselimo najmanj 36, če ne več.

V tej ali oni naselbini poznate tega ali onega dobrega študenta, ki bi si hotel izvoliti boljši del: Gospodovo službo. Nagovorite ga ob času, da vstopi v vrsto slovenskih semeniščnikov. Pišite na Predstojništvo v Lemont, St. Mary's Seminary, da poznate tega ali onega, ki goji skrito željo, da bi bil duhovnik ali redovnik.

Pogoji za sprejem so: Zdrav mora biti, s povoljnim uspehom mora končati High School, ki ima med svojimi predmeti tudi latinščino, katoliških staršev mora biti, na dobrem glasu in v starosti od 15 do dvajset let.

Stori kaj v ta blagi namen. Vsak tvoj korak v ta namen bo od Boga blagoslovljen.

BERI TUDI NASLEDNJO VAŽNO NOVICO IN RESNICO

V samostan sprejemamo tudi mlade fante in može, ki bi hoteli ostati pri nas kot bratje.

Koliko je tudi takih mož in fantov po naših naselbinah, ki niso imeli nobene višje šole, pa jih vseeno kliče notranji glas k popolnejšemu duhovnemu življenju.

Rade volje sprejmemo vsakega, ki bi se odločil za ta korak, da le izpolni vse pogoje, ki so stavljeni za sprejem v redovniški stan.

Pogoji, kateri so . . . ?

Biti mora zdrav, to zato, da že ni prvo leto v breme redovniški družini.

Ne sme imeti kake jetike ali druge skrite bolezni, zdrave pameti mora biti.

Dobrih katoliških staršev, neoženjen ali vdovec.

Ni mu treba imeti nobenega premoženja ali prinesti denarja, samo zavezati se bo moral takoj ob vstopu, da ne bo od samostana zahteval nobenih plačil za slučaj, če bi se po letih, pred izpovedjo svojih obljub skesal in šel med svet nazaj.

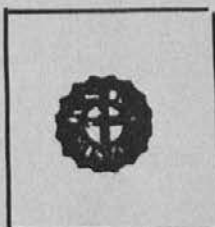
Opravljal bi tukaj v samostanu razna oskrbniška dela, rokodelsko obrt, farmerske opravke. Dela dovolj. Našel bo pa tudi tukaj na farmi dosti prostega časa za oddih in počitek. Če ga kuhinja veseli, bo lahko šel tudi na to ali ono našo župnijo za hišnega oskrbnika in pomagača v župnišču.

Pomagajte, pišite na predstojništvo v Lemont.

Najboljšo garancijo zavarovalnine

jamči vam in vašim otrokom

**KRANJSKO-
SLOVENSKA**

**KATOLISKA
JEDNOTA**

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA PODPORNNA ORGANIZACIJA V AMERIKI
ki posluje že nad 47 let.

PREMOŽENJE: \$4,500,000.00

ČLANSTVO: 36,500

SOLVENTNOST KSKJ ZNAŠA 122.55%

Skupno izplačane podpore nad \$7,500,000.00

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pošteni in nadsolventni podporni organizaciji Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K. S. K. Jednota izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. Jednota je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, potrudi se in PRISTOPI TAKOJ!

GLAVNI URAD:

351-353 NO. CHICAGO STREET,

JOLIET, ILLINOIS